

ГАЛИЦЬКА АСАМБЛЕЯ ВІДБУЛА НАРАДИ

Тернопіль (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 6-го вересня, о 10-й год. ранку в Паладі Культурі ім. Леся Курбаса розпочала працю друга об'єднана сесія Львівської, Івано-Франківської і Тернопільської Обласних Рад народних депутатів. На сесію прибули також керівники інших областей України. Представники Волинської і Чернівецької областей висловили своє бажання стати членами Асамблеї.

На денний порядок сесії поставлено чотири питання: про політичну ситуацію в Україні, з доповіддю на цю тему виступив голова Львівської Обласної Ради народних депутатів Вячеслав Чорновіл; про вибори президента України — доповідь Богдан Бойко, перший заступник голови Тернопільського Обласного Виконавчого Комітету; про реалізацію системи державної влади та місцевого самоврядування в регіоні — виступив Микола Яковина, голова Івано-Франківської Обласної Ради народних депутатів; про реалізацію в регіоні урядової програми надзвичайних заходів для стабільної економіки — доповідь Володимир Олійник. Праця Галицької Асамблеї тривала один день.

Сесія виробила ухвалу про політичну ситуацію в

Відбувся надзвичайний з'їзд НПУ

Київ (УНІАР). — Тут у суботу, 7-го вересня, відбувся третій, надзвичайний з'їзд Народної Партії України. На з'їзд прибули 217 делегатів з 22-ох областей України.

Основним питанням порядку денного з'їзду було висунення кандидатури на пост президента України. Таким кандидатом став голова НПУ Леопольд Табурянський. На з'їзді обговорювалися завдання партії на біжучий момент, звіт про працю, вибори до Ради пар-

тії і питання реєстрації НПУ, що відбулася 28-го серпня 1991 року. Партія нараховує 4,000 осіб.

З доповіддю виступив заступник голови партії Борис Лемехов. На з'їзді було заслухано інформацію про працю партії у часи спроби державного перевороту 19-21-го серпня. Відзначено велику активність членів НПУ, у приготуванні і підписанні заяв та звернень, вироблених Радою демократичних партій у той час.

Помер М. Голінко, колишній предсідник 245-го Відділу УНС

Трентон, Н.Дж. — В неділю, 8-го вересня, помер тут на 78-му році життя Микола Голінко колишній доволітний предсідник 245-го Відділу УНСоюзу, Т-ва Запорізька Січ.

Похорони покійного відбудуться в четвер, 12-го вересня, з церкви св. Юрія

Переможець в Ярділлі, Н. Дж., на український правослашний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Покійний залишив у смутку дружину Софію, синів МIRONA і Миколу та доню Олю з родинами, як також численну місцеву союзову громаду.

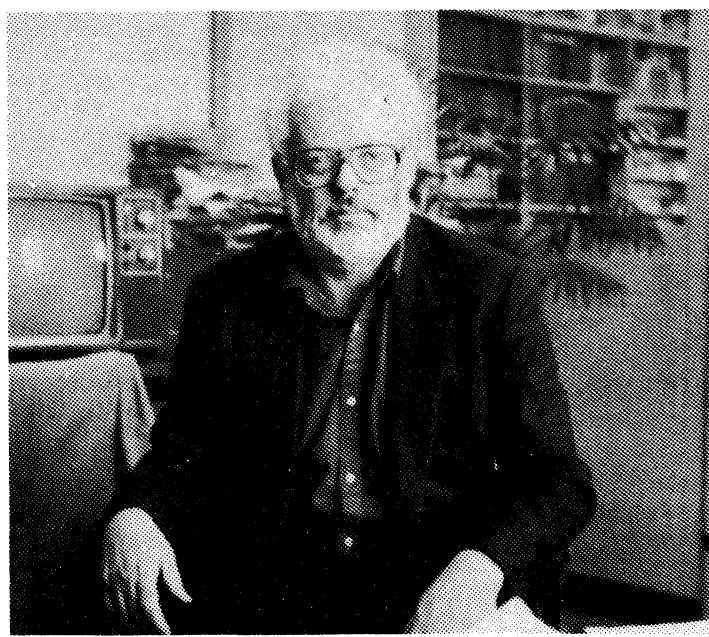
Українська музика виходить на світову арену

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Г. Колесса). — Голова львівської організації Спілки Композиторів України, Народний Артист України композитор Мирослав Скорик вже не вперше відвідує Північноамериканський континент. І цілком кожної поїздки мистця є сприяння виходу української музики в широкий світ і піднесення її престижу на міжнародний рівень.

Цього разу я приїхав на фестиваль, який проходить в місцевості Гантер під керівництвом композитора Ігоря Соневицького. Організаційний комітет цього фестивалю замовив у мене спеціально для виконання на фестивалі твір. Це — соната для скрипки і фортепіано ч. 2, і 24-го серпня вона з успіхом була виконана скрипаком Олегом Крисою і піаністкою Тетяною Чекиною.

Крім того, у вересні я планую поїхати до Канади, де у мене замовили твір спеціально до святкування 100-ліття українського поселення в Канаді. Це має бути симфонічний твір, а планую його завершити тут і згодом говорити про його виконання в Канаді та Америці.

Читачам „Свободи“ було б цікаво дізнатися про основні аспекти Вашої твор-

Мирослав Скорик розповідає про музичне життя в Україні

чости. В основному я пишу камерно-симфонічну музику, а також займаюся редакторською працею. Тепер працюю над відродженням різних сторінок української історії. Минулого року під мою редакцією і оркеструванням було поставлено оперу А. Вахнянина „Купало“. А тепер я готую постановку опери „Росколяна“ Січинського у Львові цього року.

— Нам відомо також, що

В УКРАЇНІ ВІДКРИТО КОНСУЛЯТ КАНАДИ

Київ (УНІАР). — Тут 9-го вересня відбулося офіційне відкриття Генерального консульства Канади у столиці України. З цієї нагоди до Києва прибула міністер закордонних справ Канади Барбара МекДугал. Сьогодні вона мала зустріч з головою ВР України Леонідом Кравчуком та міністром закордонних справ Анатолієм Зленком. Під час розмови з вищим керівництвом республіки порушувалися теми взаємин між колишніми СРСР та Україною. Як підкреслює міністер закордонних справ Канади Барбара МекДугал, ставлення її країни до України, як незалежної держави, буде зумовлене перебігом подій в Україні, а також залежатиме від наслідків Всеукраїнського референдуму 1-го грудня.

На пресконференції Барбара МекДугал повідомила про надання Україні допомоги у розмірі 1 млн. доларів у Фонд жертвам Чорнобильської аварії. Гроші будуть надіслані до спеціальних лікарень у Києві і до психолого-реабілітаційних центрів України, Біло-

русії та Росії. Ще 700 тис. доларів будуть надані Україні для допомоги під час переходу до конкуруючої сільськогосподарської системи. Подальші проекти співробітництва будуть розроблені у найближчі місяці, коли українська та канадська сторони визначать сфери співробітництва, особливо стосовно використання канадських експертів та програм навчання, орієнтованих на надання допомоги Україні під час переходу до ринкової економіки.

ВІДЗНАЧЕННЯ В УОКЦЕНТРІ

Філадельфія. — Тут в суботу, 14-го вересня, у притисненні УОКЦентру відбудуться відзначення проголошення незалежності України та відкриття сезону в УОКЦентрі. Імпреза почнеться о год. 6:30 вечора відкриттям виставки Гриня Гарасимка і Сант Луїс, Мізурі, після чого відбудуться відзначення проголошення незалежності України. Описля — коктейль, перекуска та виступ гумористи Любі Гой.

Кримські татари домагаються зустрічі з Л. Кравчуком

Симферопіль-Київ (УНІАР). — Третя надзвичайна сесія Верховної Ради Кримської Автономної Республіки 3-го вересня розпочалася з того, що на чальник кримського Управління внутрішніх справ генерал-майор Пилип Руснак зрештимував зі свого поста.

Депутати заслухали інформацію про діяльність голови Ради Міністрів Криму Віталія Курашика під час спроби державного перевороту. Прийнято текст звернення до ВР України. У зверненні народні депутати дали оцінку державному перевороту як найтяжчому злочини проти народів СРСР, існуючого конституційного ладу, свободи і прав громадян. Акт проголошення державної незалежності України ВР Криму розцінює як рішучий засіб гарантії вільного економічного, соціально-культурного і духовного розвитку України, співробітництва республік, як прагнення здобути гідне місце в світовій співдружності націй. У зверненні зазначено, що з Актом проголошення незалежності України пов'язана подальша доля Кри-

му і розвиток його державності. У зв'язку з цим ВР Криму звертається до ВР України з проханням прискорити конституційні доповідні розмежування уповноважень між законодавчою, виконавчою і судовою владою України і Кримом, що входить до її складу. Народи Криму, йдуться далі у зверненні розраховують завершити процес створення у Криму демократичної правової держави за допомогою Верховної Ради України.

На сесії для обговорення було поставлене питання про прийняття декларації про державний суверенітет Криму. Під час обговорення ультра-ліва радикально-демократична кримська група блокувала таку постанову питання, запропонувавши прийняти декларацію про державну незалежність Криму. В процесі підготовки декларації про державну незалежність Криму група народних депутатів (юристи, історики) поставили питання про можливість державного суверенітету Криму у складі України. Текст їхнього проекту містить тези про цілісність України. Голова ВР Криму М. Багров, депутати Кізілов, Сергій Єфімов, Вячеслав Зарубін та інші поставили питання про допрацювання декларації про державний суверенітет Криму, тобто питання власності, економічної самостійності і деяких правових питань.

В той самий день, 3-го вересня, у помешканні тяжко хворого після інфаркту колишнього першого секретаря Кримського республіки Леоніда Грача відбулися збори і наради колишніх кримських парламентарів, у яких взяли участь усі члени колишнього бюро республіки КПУ. Збори і на-

(Закінчення на стор. 6-й)

ДОПОВІДЬ Я. ГРИЦАКА

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку влаштує тут доповідь Ярослава Грицака, члена НТШ у Львові, кандидата історичних наук, старшого наукового співробітника Інституту Суспільних Наук АН України у Львові, автора науково-популярних і публіцистичних праць, члена Руху. Тема доповіді — „Іван Франко — спроба осмислення політичної еволюції“. Імпреза відбудуться у четвер, 12-го вересня, в домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-ю і 10-ю вулицями. Початок о год. 6:30 вечора.

(Закінчення на стор. 6-й)

Советське військо буде виведене з Німеччини раніше, ніж передбачали

Потсдам, Німеччина. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ у Німеччині Фердинанд Процман повідомляє, що виведення советського війська з цієї країни може завершитися раніше від запланованого терміну, тобто раніше, ніж в кінці 1994 року. Спочатку дату встановили Советський Союз і Німеччина в березні цього року.

З заявою про прискорення виведення советського війська з Німеччини виступив новий міністер оборони СРСР маршал Євгеній Шапошников. Представник військового аташе у Берліні Михайл Логвінов уточнив, що і до московського путчу плян виведення військових з'єднань з Німеччини постійно випереджався. За даними Логвінова, до кінця червня було виведено 65 відсотків советських військовослужбовців, які повинні були залишити країну в цьому році. Всього у 1991 році з Німеччини повинно бути виведено 150,000 вояків і старшин.

Логвінов повідомив також, що в момент об'єднання Німеччини на території колишньої Німеччини перебувало коло 360,000 вояків і старшин і коло 240,000 членів їх родин, — всього 600,000 осіб. Нині загальна кількість військовослужбовців і їх рідних, що знаходяться в Німеччині, становить 380,000 осіб.

Згідно з досягнутою угодою про виведення советського війська, німці оплачують транспортні видатки советської сторони, навчальні програми для перекаваліфікації демобілізованих військовослужбовців і будують на території СРСР військові містечка для військ, що покидають Німеччину.

На запитання кореспондента, чи не загорілися в частинках міжнародних незгоди, советські старшини в один голос відповіли, що ситуація в частинках дружня, спокійна. Що стосується вояків з Прибалтики, то вони не мають наміру дезертирувати. За весь час виведення війська з советських частин у Німеччині дезертирувало 200 осіб. Але який сенс дезертирувати тепер, роздумують вояки і старшини, коли в країні демократія, і кордони відкриті?

Жидівські організації ведуть акцію проти загальної регабілітації

Нью Йорк. — Жидівська ліга оборони проти знеславлення й інші організації та особи, повели атаку на уряд Литви за те, що він заповів загальну регабілітацію засуджених советськими судами і обвинувачених НКВД і КГБ осіб за їхню діяльність під час Другої світової війни.

Побоюючись, що до числа регабілітованих будуть зараховані такі справжні воєнні злочинці чи особи, які співпрацювали з гітлерівським режимом при винищуванні жидівського населення в окупованих німцями країнах, жидівські провідні діячі і їхні організації, взявши до уваги той факт, що одна з однієї колишньої советської республіки проголосують свої самостійні держави, висловили турботу, що у започаткованому процесі регабілітації в Литві, а також в таких республіках як Латвія, Естонія і Україна можуть трапитися помилки.

По тій самій лінії пішла також Адміністрація президента Джорджа Буша, а її речник Річард Бавчер прочитав кореспондентам одобрену державним секретарем ЗСА Джеймсом Бей-

кером заяву, у якій висловлюється надія, що литовський уряд буде притримуватися існуючих законів і дійсних воєнних злочинців не будуть регабілітовані.

Засоби масової інформації, зокрема газети „Нью Йорк Таймс“ і „Нью Йорк Пост“, заявили, що регабілітаційна горячка розпочалася рівночасно з визнанням з'єднаними Стейтами Америки прибалтійських країн, які незабаром має відвідати особисто державний секретар Дж. Бейкер. У всіх цих писаннях є також нотка застрашування прибалтійських країн, що коли вони не відкинуть загальної регабілітації, то це сильно підірве їхній авторитет в цивілізованому світі.

Замішалося в цю справу також Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) при Департаменті юстиції. В газеті „Нью Йорк Пост“ зі статтею виступив колишній в'язень гітлерівського концтабору, в Трельбіці письменник Елі Візель зі запитом: „Де совість, де правосуддя, де пам'ять? Невже президент Литви Ляндсбергс забув про основні етичні принципи?“

У СВІТІ

ПОНАД 5,000 ДЕМОНСТРАНТІВ, зібравшись на центральній площі Букарешту, вимагали реїгнації президента Іона Ілієску і його уряду. Президент Асоціації колишніх політ'язнів Румунії Тічу Думітреску надіслав президентові Ілієску звернення, в якому наостанок заборони Соціалістичної партії праці і Національного фронту порятунку як політичних сил, небезпечних для долі демократії у країні.

В П'ЯТНИЦЮ, 6-ГО ВЕРЕСНЯ, прем'єр-міністр Польщі Ян Кішишгоф Белєцький звернувся до парламенту з проською надіслати уряд особливими уповноваженнями задля прискорення економічних реформ у країні. Щоб дістати ці уповноваження, потрібні дві третини голосів членів парламенту.

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ справ 12-ти країн Європейської економічної спільноти (ЕЕС) мали в столиці Бельгії нараду, в якій взяли участь представники Латвії, Литви і Естонії. ЕЕС сприятиме, щоб прибалтійські республіки було включено у спеціальну програму допомоги державам Східної Європи — особливий Фонд, створений 24-ма країнами Заходу.

АМБАСАДОР СОВЕТЬКОГО Союзу у Великобританії Леонід Зам'ятін і п'ять советських амбасадорів в інших країнах позбавлені своїх постів, оскільки підтримували путч „червоних фашистів“.

ПРЕЗИДЕНТ ІРАНУ Гахемі Рафсанджані, виступаючи в Тегеранському університеті, висловив своє задоволення розпадом комуністичного режиму в Советському Союзі. Він сказав, що ті советські республіки, де проживає мусульманське населення, повинні домагатися незалежності.

УКАЗОМ ПРЕЗИДІ ВЕРХОВНОЇ Ради РСФСР Ленінградові повернуто первісну назву — Санкт-Петербург. Міська рада Свердловська прийняла рішення повернути місту назву Єкатерінбург.

В МОСКВІ РОЗПОЧАЛАСЬ КОНФЕРЕНЦІЯ УЧАСНИКІВ ГЕЛЬСІНСЬКИХ УГОД

Москва. — Засоби масової інформації повідомляють, що у вівторок, 10-го вересня тут розпочалася конференція держав-сигнаторів гельсінських угод, які відбувають свої наради кожного року, кожного разу в іншій державі світу, з метою перевірки проблем безпеки і співробітництва в Європі та прав людини.

В конференції беруть участь 35 країн-сигнаторів гельсінської угоди, з'єднані Стейти Америки, Канада і Албанія, а також представники Ватикану й нововизнаних держав Прибалтики — Литви, Латвії і Естонії, членство яких було затверджено у першому дні наради.

Не зважаючи на те, що багато держав все ще мають застереження до московської імперії, яка помаху, але систематично розпадається на ряд національних незалежних держав, Захід таки погодився відіти цього року конференцію в Москві у великій мірі завдяки ЗСА, а згідно Адміністрації президента Джорджа Буша, яка від самого початку свого урядування веде мирний діалог з президентом СРСР Михайлом Горбачовим, завдяки ній-то його прихильний постані до демократичних перетворень на сході Європи. Не треба виключати і тим разом зударів між східною, тобто советською, і західними делегаціями, що його не турбують так проблеми в Москві, як у республіках, які „у своїй націоналістичній горячці роблять кривду іншим національностям“, тобто розпалюють міжнародну війну. Він зокрема атакував грузинського антикомуніста, колишнього в'язня і дисидента, а тепер президента Грузії Звіяда К. Гамсахурдію, який, на листі Ковальова стоїть на першому місці. Закиди Ковальова гостро опрокинув сенатор ЗСА Денніс ДеКонсіні, демократ з Аризони, який заявив, що Гамсахурдія не тримає за ґратами політичних в'язнів, як це практикувала Москва донедавна.

Такі словні „бої“ вже в першому дні наради вказують на все ще існуюче недовір'я до комуністично-московських імперіалістів і їхньої брехливої політики, кажуть спостерігачі.

Кореспонденти інформують, що участь в нарадах в характері спостерігачів, беруть також колишні республіки СРСР, які вміжчасі проголосили свою державну незалежність, але ще не оформили своїх державних і дипломатичних структур. Послаблений московський „центр“ погодився без спротиву на їхню участь і підтримував прийняття у склад європейської спільноти трьох прибалтійських рес-

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 8-ГО ВЕРЕСНЯ, на кортах Крайового тенісового центру в Нью Йорку Стефан Едберг у двогодинному змаганні переміг Джима Кур'єра та здобув чемпіонат ЗСА. Глядачі з подивом приглядалися цим змаганням двох тенісових велетнів, що закінчилися в користь, як виявилось, цим разом переможного шведа та програного найкращого американського змагуна вислідом 6-2, 6-4, 6-0. Дж. Кур'єр заявив після змагання: „Я грав найкраще, як тільки міг, але мене переміг кращий“. В групі жінок день раніше югославка Моніка Селес перемогла Мартіну Навратілову. Українець з Монреалю Григорій Русудський добився півфіналу в синглах деблях юнаків.

НЕЗАБОРОМ ПОКАЖЕТЬСЯ чи інтенсивна підготовка судді Кларенса Томаса, номінація президента Джорджа Буша до Верховного Суду ЗСА на місце ліберального судді Тігруд Маршалла, увінчається успіхом на його переслуханнях перед сенатською Комісією для справ судівництва. Кожна президентська номінація мусить бути спершу схвалена відповідною комісією, а відтак цілим Сенатом. Аналітики твердять, що теперішні переслухання є радше схожі на завітту міжпартійну боротьбу, де зацікавлені стараються представити глядачам в першу чергу політичну програму своєї партії, спопуляризувати її перед виборцями, а вже тоді справді приглянутися даній особі чи надатися на даний пост.

ПОВЕРНУВШИСЬ ДО ПРАЦІ після п'ятиденного відпочинку, Конгрес зустріне знову з усіма проблемами, що їх не вдалося розв'язати ще перед вакаціями. До цього всі були готові, бо навіть перебуваючи на відпустках могли далі розумувати над найкращими розв'язками для проблем банкової індустрії, зростаючого злочинства, податків і громадських прав. Однак ніхто зі законодавців не був готовим до зустрічі з такими проблемами, які виникли під час їхньої відсутності, а саме: заворушення в Советському Союзі та справою відсунення 10 біл. дол. для Ізраїля.

ПЕРЕБОРОВАВШИ ВСЯКІ родинні перепони, сен. Том Гаркін зі стейту Айова заявив своїм співробітникам, що є готовий змагатися за номінацію Демократичної партії на президентського кандидата у виборах 1992 року. Своє рішення він офіційно планує проголосити в неділю, 15-го вересня. Він буде другим демократичним кандидатом, який офіційно включиться у змагання за номінацію своєї партії на президентського кандидата. Колишній сенатор-демократ з Массачусеттс Пол Цонгас проголосив свою готовність ще в квітні.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNА: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW: (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСОюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущаючи заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Договір України з Росією

Мова, очевидно, про сучасні події, бо перші міжнародні торговельні договори княжого періоду сягають початків сторіччя, це перед хрищенням України. З-посеред десятків договорів козацько-гетьманського періоду найглибше вривався у пам'ять злочасний Переяславський договір з 27-го березня 1654 року, за який Шевченко назвав Хмельницького „нерозумним сином". У новітній історії України найповажнішим був підписаний у Бересті мир з Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною 9-го лютого 1918 року. Останнім історичним міжнародним договором був Варшавський пакт з 21-го квітня 1920 року між Українською Народною Республікою і Польщею.

Підписання 29-го серпня 1991 року договору між Україною та РСФСР — це документ, що його треба оцінювати як черговий етап на шляху реалізації постанови про державну незалежність України.

Вістка про проголошення незалежності Верховною Радою України 24-го серпня 1991 року викликала у Москві, де відбувалася надзвичайна сесія Верховної Ради ССРСР — справжню паніку, тим паче, що майже одночасно подібне рішення прийняла Молдова і Білорусія, а Литва, Латвія й Естонія отримали від ряду європейських держав офіційне визнання. Михайл Горбачов загрозив своєю димісією, якщо не можна буде зберегти „єдність" Союзу. Він поведився на тій сесії бундючно і сердито. Відзискав давню певність себе і диктаторські манери та відзискав даній послуш у зібраному партійно-державному синадріоні. Коли він — учорашній генеральний секретар Компартії, зголосив внесок, щоб заборонити діяльність цієї партії на терені Союзу — всі ті партійні вельможі як манекени піднесли вгору руки. Щодо леліанної „єдності" він знову кричав, що членські республіки повинні підписати „союзний договір". Він все це не здає собі справу, що йдеться вже не про „єдність" Союзу, а про форму співпраці на базі рівного з рівним і для цього треба радикально змінити структуру Союзу.

Тому правильно зазначено у тексті підписаного у Києві документу, що це тільки тимчасовий договір і названо ССРСР „колишнім" Союзом. 13 делегатів, які приїхали з Москви до Києва, були розумніші від Горбачова і здавали собі краще справу з дійсною єдністю, як Горбачов. Можливо, що на той їхній підхід вплинула стотисячна маса демонстрантів, яка привітала їх з прапорами, транспарантами та співом „Ще не вмерла".

По суті — те домовлення стосувалося двох найважливіших справ — війська і харчів. За нашими інформаціями — українські речники вимагали, щоб забрати з України нуклеарну зброю і дістати приречення, що так станеться. Проблема харчів болить обидві сторони. В Україні харчі наполовину дешевші, як на Московщині. Україна встановила була навіть своєрідних митників на своєму північному кордоні, які конфіскували закуплені великою кількістю харчів і на цьому ґрунті приходило до прикрих сутичок. Тепер погодилися на своєрідний товарообмін: Україна постачатиме надвишку харчів і за те отримуватиме нафту.

Сталася взагалі добра річ. Вже 11-го листопада минулого року приїздив до Києва Борис Єльцин і підписав із Леонідом Кравчуком умову про „співпрацю". Але це було радше куртуазійна спільна заява — і це було перед проголошенням Верховною Радою України державної самостійності. 1-го грудня вона буде затверджена народом.

АМБАСАДОР ІЗРАЇЛЯ у Вашингтоні Залман Шоваль звернувся з офіційною проською до державного секретаря Джеймса Бейкера про надання позики в сумі 10 біл. дол. Ізраїль просить цю велику суму на будівництво жител, доріг, шпиталів для емігрантів з Советського Союзу.

ПРОВІДНІ ЧЛЕНИ Конгресу заявили, що правдоподібно погодяться на прохання Уряду президента Джорджа Буша відкласти розгляд справи 10 біл. дол. позики для Ізраїля як після „відбуття мирової конференції в справі Близького Сходу, що її заплановано на жовтень". Звернення в цій справі до Конгресу минулого тижня зробив секретар Державного департаменту Джеймс Бейкер, не зважаючи на вимогу Ізраїля зробити негайне рішення.

Це слова гетьмана Івана Мазепи, який і хотів збройною силою козацтва закріпити незалежність і об'єднання Української держави. Спершу він пробував проводити цю незалежницьку політику у союзі з Московою, на засадах Переяславської угоди. В той час під владою Мазепи була й Правобережна Україна і Мазепу можна вважати сувереном української козацької держави. Але шаблі Мазепи виказалися закороткі. У північній війні, що її вела Швеція з Московським царством, Мазепа, намагаючись затримати українські землі під гетьманським булавою, перейшов на сторону переможного тоді шведського короля Карла, щоб у той спосіб затримати право на Правобережну Україну, на яку знову зазіхала Польща. Битва під Полтавою поришила долю України, та не тільки України. Історія визначає битву під Полтавою однією з десяти найважливіших битв, які вирішували долю світу.

Нашому гетьманові на дано було захистити права свого народу козацького шаблею. Справа незалежності України й об'єднання її земель в одній державі відпала, бо тоді на політичну арену вийшла Московщина з молодим агресивним царем, який вже незабаром проголосив себе імператором всієї Русі та поспішно знищував ті права, що їх забезпечували Україні Переяславські договори. Щойно революція в

О. Т.

„НЕХАЙ ВІЧНА БУДЕ СЛАВА, ЖЕ ПРЕЗ ШАБЛІ МАЄМ ПРАВА"

Росії дала змогу Україні знову підняти повстання та вимоги незалежності вже на нових правах, що їх рознесли по світі нові сводободлюбні гасла, виплекані революційними силами всієї Європи. Та проти цих прав знову стала імперська Росія, яка в особі революціонера Леніна знайшла нового оборонця імперії, що силою і терором загорує під владу імперського центру всі окуповані колись царством землі. Правда, знову були визначені права, як і колись у Переяславській угоді: в конституції нової імперії було написано, що всі об'єднані в союзі держави мають право бути незалежними і вийти з союзу, але ця сама військово-поліційна сила, яка тримала у залізних оковах царську імперію, із ще більшою силою і рафінованістю тримала імперію, заплановану Леніном і розбудовану Сталіном.

Та настав інший час. Імперія, яка протривала вже майже три століття тепер у розпаді. Її не врятувати ні хитрою політикою її нових оборонців, які вирости з колишніх комуністів, як Горбачов, її не врятувати вже і самою військовою силою, ні поліційним терором, ні плянованими путчами. Народи імперії, які, щоб утри-

мати цю імперію, мусіли жити в неволі і понижєнні, включно з російським народом, вимагають тепер кращого життя, вільного з усіма людськими і національними правами. Тепер вже не місце говорити про шаблі, які були такі актуальні в часи Мазепи, тепер мусить заговорити право. Людські права і національні права кожного народу бути господарем на своїй землі — це головне право, яке захопило все людство. І ось і український народ, у цей час розпадаючої нестерпної імперії, виявив відвагу і рішучість проголосити не тільки право на суверенність, але встановити незалежність своєї держави. Одногослоно, без двох голосів, парламент України проголосив незалежність України, не двілячись на маніпуляційні намагання оборонців імперії з Горбачовим у проводі і їх західних приятелів, які всякими крутами і дипломатичними ходами намагаються утримати контроль над світом.

Та будувати новий порядок у світі на співпраці з кривавим режимом комуністичного Китаю, як також з насильними диктаторськими режимами арабських нафтових потенціатів, як теж з розбитою вже імперією левінського комунізму, що

під новою маскою рівно ж говорить про права людини, — неможливо. Новий порядок у світі мусить бути побудований на повних людських правах для кожної людини, на повних правах для кожного народу для самоуправління на власній землі, що може тільки дати підвалини під міжнародну співпрацю, господарську і політичну та принесе добробут для всіх. Тож ухвала українського парламенту, Верховної Ради України, яка тепер є найвищою владою на українській землі — це не тільки вияв волі українського народу жити вільним життям у власній вільній державі, але це теж і заповідь нового порядку у світі і повного добробуту, бо тільки вільні, незалежні держави, на рівних правах можуть становити основи для співпраці.

Гасло великого нашого гетьмана Івана Мазепи не втрачає актуальності і в той наш час мирного співжиття. Бо основи права — права людські і праванальні треба обстоювати, як це показали останні події у Москві. І можна додати, за думкою великого президента Америки, переможця в останній світовій війні і нашого великого приятеля Двайта Айзенгавера, що демократію не можна здобути, її треба здобувати кожного дня і кожної години, і стояти в її захисті повсякчасно. Саме і пора для українського народу відстоювати свої демократичні права у цей великий і важливий час, який переживаємо.

європейських продуцентів. Активність японців на американському ринку продовжується. Тойота, яка є тепер на п'ятому місці в ЗСА, старатиметься випередити Гонду, зайняти її четверте місце, і бути загрозой для Крайслера, який займає третє місце після Джеренал Моторс і Форда.

Ріст автомобільного ринку у Північній Америці буде нормальний. Східня Європа, однак, передбачає великі можливості для автомобільного ринку при кінці цього і з початком наступного століття. Кожна східно-європейська держава, яка виробляє автомобілі, передбачає значний ріст у виробництві аж до 2005 року, щоб задовільнити запотребування на п'ять мільйонів авт. річно. Самозрозуміло, це станеться завдяки грошовій і технічній допомозі Заходу. За даними економічної розвідки, виробництво легкових машин представлятиметься так (в тисячах):

Країна	1990	1995	2000	2005
СССР	1,200	1,390	1,610	1,710
Польща	265	290	400	400
Східня Німеччина	160	400	400	400
Югославія	304	312	345	345
Чехо-Словаччина	195	250	350	350
Румунія	105	110	150	220
Мадяричина	-	60	70	70
Болгарія	20	20	20	20
Разом:	2,249	1,832	3,345	3,565

(Закінчення на стор. 6-й)

мають лікувальну силу й тому в порах року, коли вони росли їх інфікували та опісля у випадках потреби застосовували до лікування.

Дуже популярним і успішним способом лікування простуди було: зі сушеного липового цвіту варити чай і гарячим його споживати, легко засолоджений медом, навіть кілька разів денно. Варили також чай з рум'янку, материнки, полину, розсідника, для успішного лікування інших недомогань. Деякі природні лікувальні середники були широко відомі й застосовували по селах України, а деякі були строго засекречені та вживані у вимкових випадках. Нам добре відомі трагічні слова народної пісні, що закріпила сумну подію.

*В неділю рано зілля копала,
у понеділок його полоскала,
у вівторок його варила,
а в середу Грицькуа утрьола.*

Цікавилися народними сюжетами також українські письменники вилтаючи їх у свої твори, що досі бентежать новачасного читача. Чи ви читали повість Ольги Кобилянської: „В неділю рано...", чи Ліни Костенко: „Маруся Чурай"? Там цікаво розвинута думка, саме про цю пісню.

Одних літніх вакацій, мені це дитиною, довелося жити в українському селі на Поділлі в родині жонатого священика. Його дружина — імовірно давніше навчилася від своєї матери, також імовірно, лікувати зєлами. Хату згаданого півпівства часто відвідували ті, що потребували допомоги імовірно Онуцької, яка радо служила своїми випробованими лікувальними середниками. З її народної медицини я лиш дещо запам'ятала, хоч радо асистувала імовірно при всіх лікувальних сеансах.

Наростаєчас більшою на оці. Лікувало вона — так його, поручала під горішню повіку ока, рано, кожного дня, вкладали нове насіння популярної знаної рослини, василька. Автоматично кліпаючи весь день оком, вложено насіння василька обмовувалося наростаючою болонкою та запобігало частковій або цілковитій сліпоті із-за більша на оці. Ніхто тоді навіть не догадувався, що око можна оперувати, як це стосує медицина сьогодні. Як

Іванна Савицька

Молодь пише ...

У літніх місяцях, коли наша організована молодь здебільшого табору, по'являються на сторінках „Свободи" цікаві листи-привіти з таборів молоді. Беру побільшаюче скло, і відшифровую усі оті закарючки всуші із гарним писемом командантів — (ток), і старших пластунів. Гарна ідея, подвійно добра робота.

Молодь учиться пам'ятати про пресу, говорить про себе, шле привіти, преса зискує читачів, цікавих розглянути, як із якого табору пише.

Ото ж знайте таборовики, що ваші підписи читачі „Свободи" відчитують, сліdkують за вашим почерком, оцінюють також ваші рисунки-ілюстрації і вдячні всім отим братчиками і сестричкам, та командам таборів, які в програму

кожоденних зайнять вкляють чашоту писання листів до газет.

Цього літа ми запримітили особливий лист-поздоровлення, писані групою дітей із Чорнобильської зони, що їх спонзуює і аким опікується Український Золотий Хрест. То не важне, що підписи нечіткі (бліда відбітка). Важне, що є там Соні, Лариси, Данили й Володі, й оце перший раз в історії таборування діти України проводили свої вакації в Америці. УЗХ належить велике признание.

Минулими роками я зустрічала підписи братчика Слава. Хоч він вже давно не „братчик Славо", а таки Ярослав, з високою пластовою рангою, його вклад в організацію пластових таборів, і пластових привітів — дуже великий.

Марта Тарнавська

Лист до Ріо

*...жонглер водить пальцем по
глобції, а нас там нема.
Віра Вовк „Триптих"*

*Great was it in that time to be alive,
but to be young was heaven.
William Wordsworth*

Віро, чи чуєш в далекому Ріо?

Ми є! Ми з'явилися на глобції!

Метеором несподіванки для світу,

що зустрів нас переляком, упередженням.

Міняються скалі вартостей:

вороги виявляють потенційними союзниками,

а друзі — зіпкоритами, егоїстами,

що хочуть затримати за собою

виключний монопол на свободу.

Але ми є, ми будемо!

Мої плечі сьогодні випрямлені новою гідністю,

я часто усміхаюся, читаючи світову пресу.

Ми вийшли на арену з піднятою головою

і нас — наресшті! — помітили.

Яке щастя дожити до цього чуда,

коли мрія приречених стає буденною дійсністю,

коли вже не кров революціонерів,

а розважливий розум державників,

не крик руйників, а четвертий труд реформаторів

будують справжнє майбутнє.

Ми є, ми будемо. Нас не зможе

більше заперечити.

Вийймо, Віро, шампанського

за наше завтра, Будьмо!

30-го серпня 1991 року.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайде потреба). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійськом і по-українськом. — Редакція.

то василькове зерно було стерилізоване, щоб не нанести до ока інфекції, мені невідомо, але я перевірила описане і потверджую, що присутності немалого зерна василька в оці не відчувалося.

Остюк в оці. Часто траплялося на селі при обмолочуванні, чи віяній чимено, що при зерні ячмінного колоска має довге, острє, тверде продовження називане „вусом", а частинка його це остюк. Людське око страшенно вразливе на чуже тіло і його дразнить навіть лишня порожинка, а остюк в оці справляє невимовний біль. Імовірно поручала, або й сама практикувала — людським зиском вивести остюка з ока. „Щось" помагало на хворі оці — свіжо зварене на твердо яйце присипане цукровою мучкою, але що саме лікувало, я не запам'ятала.

Недомагання шлунка — улькус, успішно вигоюався, коли вранці, надше, випити одну склянку літєплого, несолодженного напою-вивару з полину, що дуже гіркий. На зболілі, чи обтовчені місця в людськом тілі успішно допомагали настійки на алькоголі з арніки, м'яти та інших, що ними намазували хворі місця організму.

На гнійні рани і чиряки успішно допомагала печена цибуля, а також свіжі листки бабки і підбілля, прикладених до рани. Кравчик стримував зовнішню кровотечу, що часто траплялася новачкам у часі живів — віряння серпом. Чистотіл усував бородавки, а тепер з його коріння виробляє у Відні український емігрант медичний препарат, що успішно лікує деякі роди внутрішнього рака.

Досі вживається мені, як одного разу перед повістю заїхав віз із хворим, якому допомагали перейти кілька кроків до приходства. Був це молодий парубок, відомий і добрий сільський музикант, що мав розрубану сокирою ногу. Поки його привезли до імовірно Онуцької, то нога в чоботі так розпухла, що не можна було його скинути, тому чобіт розтинали. (Пригадуйте вартість чобота)? Рана була серйозна, розрубана сокирою між великим і наступним пальцем на нозі. Імовірно енергійно давала жарження і їх блискавично виконували. Третього дня після випадку, хлопцє взутий у черевик на хвору ногу, грав першою скрипкою на весіллі, на превелику радість цілого села, що супроводилось немов народним гулянням. Навіть теперішня високорозвинена медицина може дивуватися успішності лікування такого випадку.

(Закінчення на стр. 6-й)

ЛІКУВАННЯ ЗЕЛАМИ

*„Трава і зєло, колись лікарством було"
(народна приповідка)*

Наші давні предки, що напостійно осіли на родючих землях європейського чорнозему, що обабіч Дніпра, та що називаємо її Україною — Батьківщиною нашого народу, ніколи не були примітивним пастушним народом, що кочував разом зі своїми стадами. Вони були осілими хліборобами, що любили свою землю і працю для неї. Українці, живучи довго на своїй території, мали можливість спостерігати за природою та сталими атмосферичними явищами, що їх оточували. Вони відносно скоро формували свої спостереження та закріплювали в народі приповідками, легендами, піснями й обрядами, які були наслідками і то до новіших часів, або й наших днів.

Постійне перебування їх — українців — серед природи спонукувало наших давніх предків до обстеження оточення, та устійнення деяких явищ природи що повторялися, як пори року: весна, літо, осінь, зима; як зміна погоди: дощ, спека, ясна-соняшна днина, чи гроза. Окружаюча природа була їхньою першою учительською життя. І так зауважили, що на дощі похмуру погоду акація стуляє свої листки. Метушаться бджоли із збиранням нектару — скоро буде негода. Посилився запах квітучого бузку — напевно буде буря — гроза. Румує сік у березі — віщує весну, та скоро цвітіння явочевих дерев. Докучає комахина — на спеку. Ясне зоряне небо — буде гарна погода. Червоно заходить сонце — буде вітер, а оглянулося заходяче сонце — буде зміна погоди. Та зайвим усе те перелічувати тепер, як маємо можливість слухати готових повідомлень про погоду, навіть кілька разів, на щоденних новинах у радіо і телебаченні.

Завважено також інше, що домашня скотина вівці та головню корови не спасають на пасовиську усієї трави за порядком, а щось вибирають серед неї. Це заставило ближче приглянутися до рослин, що по них ми деколи топтали ногами. Завважено і перевірено, що деякі рослини

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 20-го до 24-го травня 1991 р.

(6)

СЕРЕДА 22-ГО ТРАВНЯ 1991
ТРЕТІЙ ДЕНЬ НАРАД — РАННЯ СЕСІЯ

10. ЗВІТИ КОМІСІЙ

Головний передсідник У. Дячук відкрила ранішню сесію та Головний Уряд відслухав звіти слідуєчих комісій: Звіт Комісії Допомоги Україні, Комісії Молоді, Канадських Справ, Спортової Комісії, Комісії Союзівки та Жіночих Справ.

ПРОТОКОЛ КОМІСІЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНИ

Комісія уконституувалася в слідуєчому складі: Д-р Нестор Олесницький — голова
Д-р Василь Лучків — заступник голови і український секретар
Евген Іванців — заступник голови і агнломовний секретар
Члени Комісії (поазбучно):
Степан Гавриш, Рома Гадзевич, Анна Гарас, мгр Іван Геврик, д-р Богдан Гнатюк, Василь Дідюк, Павло Дорожинський, Дина Дидик-Петренко, Тарас Шмагала, із Уряду — Уляна Дячук — головний передсідник.

Комісія відбула свої наради в понеділок 20-го травня, 1991 р., почавши в годині 8-й вечора. Після вичерпаних дискусій над завданням Комісії, розглянено і продискутовано пропозиції Евгена Іванцова про створення Фондації Допомоги Україні (дивись залучник). Прийнято резолюцію:

„Щоб УНСоюз створив Фондацію Допомоги Україні, яка б мала шукати за фондами в не-українських установах, а головню в американських урядових установах. Фондація ця має бути під контролею УНСоюзу”.

Після дискусії над Фондом Оборони України, прийнято резолюцію, що:

„Видача грошей із цього фонду замало рекламована. Пропонуємо — кварталний звіт із фонду, із описом поодиноких проєктів фінансових із Фонду Оборони України, із поданням, скільки кожний проєкт одержав”.

Прийнято одноголосно.

Комісія також розглянула існуючу практику — Напрямні Екзекутиви УНС Відносно Фінансування Поодиноких Проєктів:

Стверджено, що Екзекутива керується рекомендацією Головного Уряду із вересня 1990-го року і фінансує тільки ті проєкти, які мають всенациональне значення для України.

Прийнято резолюцію, що:

„Екзекутива повинна і на дальше продовжувати політику фінансування окремих проєктів за рекомендаціями Головного Уряду із вересня 1990-го року”.

Прийнято одноголосно.

Звіт приготівив:
Василь Лучків.

Рекомендації Комісії Молоді

1. Продовжувати давати моральну і матеріальну допомогу молоді, студентам і організаціям молодих професіоналістів у їхній праці на науковому, культурному, спортовому і братському полі. Для цього вживати Союзівку та користуватися „Свободою” і „Українським Тижневиком”.

2. Комітет підготує список (адресар) американців і канадців українського походження віком від 25-45 років, передасть їх Головній Канцелярії УНСоюзу і опрацює програму для поширення тиражу „Українського Тижневика” з метою збільшення зацікавлення УНСоюзом.

3. Влаштувати на Союзівці осінній „братський вікенд”, який допоміг би зацікавити УНСоюзом молодь у віці від 25-45 років життя.

4. Зложити програму для повних стипендій на протяз чотирьох років для студентів, які студіюють журналістику, політичні науки, або „бізнес”, яка вимагала б, щоб стипендісти, після закінчення студій, працювали для УНСоюзу щонайменше продовж двох років.

5. Комісія підтримує всі крайові та місцеві спортові програми, які мають на меті зацікавити молодь працею УНСоюзу.

6. Комітет хоче висловити свою готовість допомогти молоді України в усіх їхніх поривах, бажаннях і стремліннях.

За Комісією Молоді Алік Худолій, Евген Іванців, Аня Дидик-Петренко, Рома Гадзевич, Володимир Корчинський.

Scholarship Committee Member — Alex Chudolij.

Резолюції для Канадських Справ

1. Призначений бюджет для Канади вносимте 120,000 дол.
2. Призначено 5,000 дол. на видання книжки „Нарис історії Конгресу Українців Канади”, Відділ у Торонто.
3. До кінця біжучого року будуть затруднені, покищо три професійні організатори для провінції Онтаріо.
4. З нагоди відзначення 100-річчя поселення українців в Канаді та видання історичної книжки про розвиток українських громад та організацій в Канаді, зокрема про деяких провінціях, УНСоюз готовий визначити певну суму грошей для кожного видання окремих публікацій.

Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Павло Дорожинський, із уряду Уляна Дячук.

Рекомендації Спортової Комісії

1. Комісія переглянула всі спортові змагання та зайняття, якими займався УНСоюз в минулому і тепер, і ствердила, що вони були дуже успішними. Наприклад, 18-літній турнір круглів нам приєднав дуже багато членів і приятелів.

2. Рекомендує поширити спортові зайняття і змагання серед поодиноких відділів та округ, хоч на Союзівці вже є досить спортових програм.

3. Створити пост директора спорту, який займався б координуванням всіх спортових турнірів УНСоюзу. На цю позицію можна прийняти особу не на повний час праці.

За Комісією:

Гльорія Пашен, Марія Душник, Текля Мороз, Нестор Олесницький, Андрій Джула, Алік Худолій, Гелен Олек-Скатт.

Рекомендації Комісії Союзівки

Беручи до уваги, що Союзівка є важливим братським придбанням для членів УНС, і тому, що Союзівка на протязі майже 40 років йшла на зустріч братським, культурним та товаришським потребам членів УНС, і тому, що Союзівка є потенційним засобом для приєднання членів до УНСоюзу, і тому, що Головний Уряд УНС є зобов'язаний дальше давати фінансову і матеріальну допомогу Союзівці в її перебудові та відновленні Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові наступне:

1. Продовжувати давати фінансову допомогу Союзівці на потреби відновлення давніх приміщень, побудову нових, модерних приміщень, як також на ведення братської культурної та товаришської діяльності.

2. Покинути спеціальну комісію експертів для того, щоб вони розглянули фізичний стан Союзівки та зладили плян на довшу мету для її розбудови, що включало б збільшення кількості приміщень для гостей, нову ідално закритий басейн тощо так, щоб зробити Союзівку модерним цілорічним ресортом.

3. Розглянути можливість запровадження спеціальної безкоштовної лінії “800” для користування гостей.

4. Минає 70-ліття відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Києві під проводом Їх Блаженства Митрополита Василя Липківського. УНС відзначить цю історичну річницю і спорудить на Союзівці бронзове погруддя Митрополита Василя Липківського.

Резолюції Комісії Союзівки

УНСоюз заведе не пізніше, як до року часу для вжитку Союзівки комп'ютерну систему та набуде для оселі нову телефонічну систему, яка уможливить вживання телефонів в усіх існуючих кімнатах для гостей, як також і у майбутніх приміщеннях.

За Комісією Союзівки: Володимир Квас, Нестор Олесницький, Василь Пастушок, Евген Іванців, Олександр Худолій, Аня Дидик-Петренко, Володимир Корчинський, Степан Гавриш, Олександр Благітка, Рома Гадзевич, Гльорія Пашен, Геновефа Жеребняк.

Рекомендації Комісії Жіночих Справ

На засіданні комісії, з уваги на відзначення 5-ої річницї трагедії в Чорнобиль, рішено присвятити спеціальну увагу жертвам цієї трагедії. Ми рекомендуємо слідуєч:

1. Допомогати всім жертвам Чорнобиля, коли вони приїжджають до ЗСА на лікування. Привітати їх і заопікуватися ними в силу наших спроможностей.
2. Оплатити двом дітям кошт на будь-яких таборах на Союзівці.
3. Закуповувати книжки дітям до вжитку в світличках та садочках.

4. Відвідувати українців в шпиталях та старечих домах і довідуватися про стан їхньої опіки. Дати до зрозуміння тим інституціям, що українська громада цікавиться опікою над хворими та старшими самітніми українцями, які знаходяться по шпиталях та старечих домах.

За Комітет:

Гльорія Пашен, Геновефа Жеребняк, Марія Дуншик, Гелен Олек-Скатт, Анна Чопик, Анна Гарас, Анна Ремик, Рома Гадзевич, Аня Дидик-Петренко.

Після звітів В. Пастушок попросив всіх звітодавців повторити всі резолюції англійською мовою. По вислуханню звітів в обох мовах Головний Уряд прийняв рекомендації та резолюції вище поданих комісій.

12. ОБГОВОРЕННЯ СПРАВИ МІСЦЯ КОНВЕНЦІЇ НА 1994 РІК

Тому що деякі комісії не мали нагоди ще зустрітиса, головний передсідник У. Дячук запропонувала приступити до точки 12, а саме дискусії над справою місця Конвенції. Збори одноголосно прийняли цю зміну. Головний передсідник задала, що Комісія 100-ліття УНСоюзу пропонувала відбуті 33-тій Конвенції близько Еліс Айленд та Музею Іміграції. Дальше У. Дячук відкрила дискусію над місцем 33-ої Конвенції.

С. Гавриш: 3 огляду на те, що Союз почався в Пенсильванії, я пропоную відбуті слідуєчу Конвенцію у Філадельфії. Тут будемо мати нагоду і змогу відвідати Шамокін та перед пам'ятником основоположників УНСоюзу віддати їм належний поклін. Я, як голова округи Філадельфії, маю уповноваження взяти на нашу округу це зобов'язання. Ми маємо 40 відділів і можемо цим проєктом зайнятиса.

У. Дячук: Коли говоримо про Пенсильванію, то ми маємо активну округу у Пітсбурзі. Пане Джула, яка є Ваша думка, щоб відбуті Конвенцію там?

А. Джула: Це вимагає дуже багато праці. Як щоб я був молодшим, то радо взявся би до цього обов'язку. Годжуся з паном Гавришем, що Конвенція повинна відбутиса у Пенсильванії. Там були наші початки і тут годиться відсвяткувати наше століття!

Т. Шмагала: Ми говоримо тут про дві різні речі, не тільки про Конвенцію чи про століття УНСоюзу, але століття Свободи. Комісія 100-ліття теж дискутувала над Вашингтоном, як третім можливим місцем нашої Конвенції. Вашингтон має політичне значення. Тут маємо нагоду показати американському уряду, що ми як іміграція осягнули за 100 років свого буття в Америці. Пенсильванія має своє місце як початок УНСоюзу, і тут вшануємо гідно пам'ять основників „Свободи” та УНСоюзу. Джерзі Сіті має спеціальне місце як центр імігрантів не тільки українців, але цілого світу. Джерзі Сіті це теж осідок Головної Канцелярії УНСоюзу. Я пропоную відбуті 100-ліття „Свободи” у Вашингтоні в National Press Club. Ми є майже одинока етнічна група, що друкує свій щоденник вже сто років без перерви. Конвенцію пропоную відбуті в Джерзі Сіті близько Музею Імігрантів на Еліс Айленд.

Б. Гнатюк: Я думаю що треба відмітити 100-ліття на місці початку у Філадельфії або в Пітсбурзі. Через Еліс Айленд нові імігранти переходили тяжкі години, не раз називають цей острів — Острів Сліз. Відсвяткування 100-ліття „Свободи” у Вашингтоні, це може бути. Програми 100-ліття УНСоюзу можуть відбуватиса в багатьох містах.

В. Пастушок: Пенсильванія, це коліска УНСоюзу і до сьогодні ми маємо найбільше число членів. Хочу бачити Конвенцію у Пенсильванії, а святкування „Свободи” у Вашингтоні.

У. Дячук: Прошу пам'ятати, що ми мусимо відбуті Конвенцію там, де є добрі засоби комунікації, бо наші члени будуть мати великі труднощі, а УНСоюз великі кошти, коли не візьмемо цього до уваги.

Д-р Я. Падох: Мені видається, що треба мати широкий погляд на працю УНСоюзу. Ми не можемо числити УНСоюз, як тільки братську установу, чи допомогну інституцію і підходити до цього святкування з льокальної точки зору. Ми мусимо признати великий вклад УНСоюзу в розвиток української громади тут в Америці і вклад УНСоюзу на майбутній розвиток вільної України, тому конечно відбуті столітні святкування і Конвенцію у Вашингтоні. Сподіємось теж, що наше століття буде іти у парі із незалежністю України.

Е. Іванців: Не можемо в таку важну нагоду, як наше століття, не взяти до уваги і не запросити до участі чужу пресу, осіб із американського політичного світу та інших братських установ. Це є добра нагода пропагувати УНСоюз, Україну, нашу політичну дійсність серед широких кіл американського політичного світу. Мусимо взяти до уваги можливості даного міста, доступ до нього, як і теж, чи ми маємо у місті людей, котрі можуть зайнятиса підготовкою конвенції. Прошу брати це все до уваги поки рішимо місце слідуєчої Конвенції.

А. Джула: Вертаємось далі до Пенсильванії. По сьогоднішній день Пенсильванія гордиться найбільшим числом членства. Ми мусимо числитиса з нашими членами. Далі підтримую С. Гавриша відбуті Конвенцію у Пенсильванії.

Мгр І. Геврик: Я теж підтримую внесок відбуті Конвенцію у Пенсильванії. Там був початок і годиться відбуті століття та вшанувати наших піонерів. Пенсильванія почала Союз і до сьогодні провадить перед в членстві. Друге, не можна ділити святкувань Союзу і „Свободи” — це брат і сестра. Це дві установи, котрі взаємно впливали на свій розвиток.

В. Сохан: Я підтримую внесок проф. Т. Шмагали відбуті окремо святкування „Свободи” і окремо Конвенцію. Думаю теж, що треба відзначити 60-ліття „Українського Тижневика”, бо з „Тижневиком” познайомлені конгресмени і політики. Коли святкування будуть окремі, тоді це можна відбуті у Вашингтоні в жовтні або вересні 1993 року, коли Конгрес має свої сесії. Місце Конвенції ми повинні лишити Екзекутиві до дальшого розгляду.

Г. Пашен: Я підтримую Пенсильванію, тому що це є більш центральне місце, а головню тим, хто їде зі Заходу.

Б. Лучків: Теж підтримую Філадельфію, бо це місто важне не тільки в історії Союзу, але теж в історії Америки і до нині є одним з чоловічих міст Америки.

А. Кейбіда: Я думаю, що наші імігранти майже всі приїхали через Еліс Айленд, тому годиться віддати належний поклін нашим піонерам. Друге, Головна Канцелярія УНСоюзу знаходиться в Джерзі Сіті вже понад 90 літ. Думаю що з нагоди століття УНСоюзу вшанування наших імігрантів є найважливішою точкою наших святкувань. Підтримую думку відбуті Конвенцію в Джерзі Сіті.

П. Дорожинський: Тому що слідуєча Конвенція є такою важною, пропоную щоб Екзекутива прийняла всі зауваги, що збори відслухали, як рекомендації Головного Уряду, та в короткі часі прийняла рішення в тій справі.
Т. Мороз: Я пропоную, щоб Екзекутива вибрала місце на Конвенцію і нам на слідуєчих нарадах в 1992 році представила свій плян.

В. Гнатюк: Чи сьогоднішні наради мають рішити місце слідуєчої Конвенції?

Т. Шмагала: Ми говоримо тут про дві різні речі. Я вношу резолюцію, щоб відбуті століття „Свободи” у Вашингтоні. Місце Конвенції можемо дальше дискутувати.

У. Дячук: Сьогодні ми хочемо почути Ваші думки тільки в справі місця на Конвенцію. Маємо дві пропозиції: Філадельфію і Джерзі Сіті. Прошу над тим застановитиса.

Е. Іванців: Я пропоную внесок: Екзекутива розгляне два міста — Філадельфію і Джерзі Сіті і поінформує листовно членів уряду про своє рішення.

Н. Олесницький: До внеску хочу додати поправку. Коли тут є зацікавлені взяти на себе обов'язок підготовки Конвенції в даному місті, нехай вони підготують всі інформації та поінформують про це Екзекутиву.

В. Ліщинецький: Хочу підтримати Еліс Айленд, бо тут буде нагода звернути увагу американського світу на нашу іміграцію і наші здобутки тут. Нехай Екзекутива розгляне справу місця Конвенції і нас про це поінформує.

Збори прийняли внесок Е. Іванцева. Відтак закрито ранню сесію.

СЕРЕДА, 22-ГО ТРАВНЯ 1991 ПІСЛЯ ОБІДУ

Пообідня сесія була призначена на засідання поодиноких комісій, котрі не мали нагоди зустрітиса в перших двох днях нарад.

ЧЕТВЕР, 23-ГО ТРАВНЯ 1991 9:00 год. рано

Члени Статутвої Комісії зустрінулися на цілоденній сесії. Голова Комісії д-р Н. Олесницький провадив цією сесією. Ранком члени комісії мали нагоду відслухати та розглянути пропозиції різних статутів, вимінятиса думками та продискутувати зміни в статуті, котрі були б корисні їй ті які треба кочне провести. Серед членів комісії були запрошені адвокати дорадники: д-ри П. Саварин, І. Раковський та А. Филипович. Тому що Статутова Комісія має велике завдання перед собою, а саме підготувати новий Статут до Конвенції, пообідню сесію було призначено на розподіл праці між членами комісії. Члени комісії поділилися на підкомісії. Виготовану листу проєктів поділили між поодинокими підкомісіями та визначили реченці до полагодження завдань.

Присутними на залі, окрім членів Статутвої Комісії були члени Головного Уряду, що не входили в Статутову Комісію. Всі жаво брали участь в дискусії над змінами в статуті, бо це важливий крок в довгій процесі, й перший крок до великого діла. Засідання тривало до 4:30 пообіді. Вечером був заплянований бенкет, на котрім виступав знаний квартет „Явір” з України.

П'ЯТНИЦЯ, 24-ГО ТРАВНЯ 1991 9:00 год. рано

Останню сесію цьогорічних нарад відкрила Уляна Дячук, головний передсідник. В першу чергу висловила подку ред. В. Дідюкові за вміле провадження бенкетової програми ввечерю, де цілий збір провів приємно час. Опісля збори приступили до ділової частини зборів. Головний уряд відслухав звіти слідуєчих комісій: Комісії в Справах Культурі, Братської Діяльності, Статутвої, 100-ліття УНСоюзу, Організаційної, Преси та Публічних Зв'язків, Фінансової та Резолюційної.

10. ЗВІТИ КОМІСІЙ

РЕЗОЛЮЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ КОМІСІЇ

Культурну Комісію обрано на Річних Нарадах Головного Уряду УНСоюзу, на Союзівці, 22-го травня 1991 року. Культурна Комісія представляє Головному Уряду УНС такі пропозиції та схвалення:

1. Вітаючи історичні події, що відбуваються під цю пору в Україні, спрямовані на відбудову української незалежної й суверенної держави та на відродження повної культурної суверенності українського народу, Головний Уряд УНСоюзу уповноважує Екзекутиву УНСоюзу й доручає їй підтримувати культурні, зокрема наукові, передовсім недержавні установи України та їх акції в межах своєї спроможности.

2. Культурна Комісія пропонує допомогу УНСоюзу у побудові пам'ятників: Тарасові Шевченкові та Михайлові Грушевському у Львові й схвалює, щоб вислати делегацію УНС на їх відкриття.

3. Культурна Комісія з признанням схвалює дотеперішню діяльність УНСоюзу спрямовану на пов'язання й затіснення культурних зв'язків УНС з Україною, зокрема зі встановленням представництва „Свободи” й „Українського Тижневика” в Києві та доручає їх розбудову й, по зможі, поширення на місто Львів.

4. Культурна Комісія пропонує адміністраціям „Свободи” й „Ukrainian Weekly” вислати дуплікати своїх і чужих видань, які є чи будуть в їх посіданнях, бодай по два примірники для бібліотеки НТШ у Львові і по зможі до інших наукових установ України.

5. Культурна Комісія схвалила акцію УНСоюзу щодо допомоги культурним і мистецьким групам з України для відвідин українських громад на Заході, й уповноважує Екзекутиву УНСоюзу продовжувати ці заходи та поширити їх також для скріплення взаємин з представниками наукових установ в Україні і ЗСА.

6. Культурна Комісія, передбачаючи майбутню іміграцію громадян України до ЗСА, звертає увагу на потребу приготувати заходи для включення їх в УНСоюз, при чому слід взяти до уваги наш довоєнний і повосенний досвід у цій важливій акції.

7. Культурна Комісія з признанням схвалює проєкт Екзекутиви УНС щодо підготування й друку, можливо повної історії України, своє перше сторіччя, і то по зможі, ще перед сторіччям святкуваннями УНСоюзу. Екзекутива повинна, домоворитиса з автором цієї книжки щодо її змісту, обсягу та часу виготовування так, щоб вона появилася друком перед сторіччям ювілейними святкуваннями.

8. Культурна Комісія пропонує Екзекутиві УНС зайнятиса з особливою увагою утворенням повноцінного Музею й Архіву УНСоюзу, якщо можливо, ще перед його ювілейними святкуваннями. Екзекутива буде уповноважена домоворитиса з ким слід у цій справі. Відвідини Музею й Архіву піднесли б вагу майбутнього ювілею.

9. Культурна Комісія пропонує Головному Уряду УНСоюзу видатно й активно включитиса в загально громадську акцію допомоги Науковому Товариству ім. Шевченка у Львові, у придбанні власного дому, з метою примістити в ній свою бібліотеку й архів та влаштувати бюра та робітні для науковців, а зокрема для влаштування відповідного приміщення для сторонніх відвідувачів, зокрема з-за кордону й з-за океану, особливо із ЗСА.

За Культурну Комісію підписали її члени: д-р Я. Падох, голова мгр І. Геврик, секретар, д-р Б. Гнатюк, Олександр Худолій, Аня Дидик-Петренко, Василь Ліщинецький, ред. З. Снідлик,

Звіт Статутвої Комісії

На ранній сесії Статутвої Комісії в четвер, 23-го травня, кожний член комісії, як теж присутні члени Головного Уряду мали нагоду висловити свої думки про зміни, котрі треба було перевести в нашому статуті.

На пообідній сесії члени комісії розподілили працю на біжучий рік. Комісію поділено на групи і кожна група дістала призначену працю до виконання і зобов'язалася виконати до певного терміну свій проєкт.

Всі здають собі справу, що перед нами лежить велика праця переглянути існуючий статут та підготувати зміни до нього. Проєктовані зміни мають бути готові до перегляду Головного Уряду на засіданні, що відбудеться в травні, 1992 року.

За Комісією:

Нестор Олесницький, голова
Анна Чопик, місто-голова,
Тарас Шмагала мол., секретар,
Присутні: Уляна Дячук, Нестор Олесницький, Іван Геврик, Гльорія Пашен, Володимир Сохан, Олександр Благітка, Анатоль Дорошенко, Евген Іванців, Рома Гадзевич, Анна Чопик, Іван О. Фліс, Андрій Филипович, Ігор Раковський, Петро Саварин, Тарас Шмагала мол.

Рекомендації Комісії Братської Діяльності

Комісія винесла слідуєче рішення: продовжувати традиційну братську діяльність УНСоюзу та закликає відділових урядовців і членів окружних комітетів до слідуєчої діяльності:

1. Відвідувати хворих та немічних членів у лікарнях, закладах чи приватних домах і, у випадку смертностей брати участь у похоронах.

2. Дбати про моральну і матеріальну допомогу потребуючим українським дітям в Україні та інших країнах, а головню потерпілим дітям чорнобильської катастрофи.

3. Сприяти культурному розвитку наших громад в Америці і в Канаді у співпраці з нашими братами і сестрами в Україні та з українськими громадами інших країн.

4. Допомогати нашим новим імігрантам, головню нашим віткачам.

5. Наша оселя Союзівка повинна сприяти, як дотепер, культурному розвитку і бути всеобіймаючою під оглядом культурно-розваговими і побутовими та організаційним.

6. У солідарності з вивольним рухом на Україні старатиса застосовувати нашу рідну мову в наших установах чи організаціях, бо мова — це той цемент, що зміцнює кожний нарід, в один твердий моноліт.

Записала — Т. Мороз

Рекомендації Комісії Відзначення 100-ліття УНСоюзу

У зв'язку з відзначенням у 1994 році сотої річницї існування найбільшої та найвпливовішої в західному світі української організації.

1. Підготувати до друку ще перед 1994 роком нове видання історії УНСоюзу.

2. Кожна округа УНС повинна опрацювати, до року часу, пляни для відзначення цієї річницї у своїх окремих околицях.

3. Кожна округа повинна зв'язатиса з місцевими українськими музіями, як також бібліотеками, університетами, історичними товариствами тощо для спеціальних виставок про УНС впродовж ювілейного року.

4. УНС повинен зібрати меморабілі та інші матеріали з діяльності УНС і створити пересувну виставку, яка б була доступною тим відділам та Округам, які бажали б її позичити.

5. УНС повинен спеціальними відзнаками вшанувати та віддати належне, заслуженим особам, які своєю відданою працею причинилися до розвитку УНСоюзу.

За Комісію: Уляна Дячук, Нестор Олесницький, Гльорія Пашен, Іван Геврик, Василь Пастушок, Степан Гавриш, Василь Дідюк, Тарас Шмагала, Рома Гадзевич, Євген Іванців, Андрій Кейбіда, Василь Ліщинський, Гелен Олек-Скатт, Геновефа Жеребняк, Ярослав Падох, Аня Дидик-Петренко, Марія Душник.

Резолюції Організаційної Комісії

Продискутовано організаційний план праці на 1991 рік прочитаний головним передсідником Уляною Дячук і одобрено цей план односталосно.

Додатково відмічено, що потрібні секретарські курси, особливо для нових секретарів, бо семінари по округах (пів дня) невистачальні. У. Дячук заявила, що Головний Уряд забезпечить подорож і перебування для нових секретарів в Головній Канцелярії на 2-3 дні. Рівнож У. Дячук заявила, що майбутні пенсійні плани будуть прийматись до віку 80 років.

У висліді дискусії Організаційна комісія внесла слідуочі резолюції:

1. Щоб піднести зворот видатків секретарям на 1% за вкладки грамот, виданих до 1-го вересня 1987 року (ухвала з одним голосом проти).

2. Щоб відбувати секретарські курси центрально на Союзівці як для нових секретарів, так і поновлюючі для діючих секретарів (ухвала односталосна).

За Організаційну Комісію

Присутні члени Комісії:

Василь Дідюк, Василь Лучків, Марія Душник, Степан Гавриш, Гелен Олек-Скатт, Василь Ліщинський, Володимир Корчинський, Анна Гарас, Анна Ремек, Головний передсідник Уляна Дячук та гість П. Пригода. Односталосно обрано Василя Дідюка на голову і Василя Ліщинського на секретаря.

Комісія Преси і Публічних Зв'язків

(Ворохта 1:40, середа 22-го травня 1991)

Ред. В. Дідюк — голова, гол. редактор З. Снлик — секретар, члени: Е. Іванців, Т. Шмагала, А. Дидик-Петренко.

Комісія преси і публічних зв'язків рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Опублікувати протокол із річних нарад Головного Уряду швидко в побільшених об'ємом числах „Свободи” та вислати до всіх передплатників „Свободи” і „Українського Тижневика”.

2. Вислати спеціальне видання „Українського Тижневика” із стипендістами до всіх передплатників „Свободи”, які не отримують „Українського Тижневика”.

3. Створити пост адміністратора, який відповідатиме за поширення видань УНСоюзу, тобто „Свободи”, „Українського Тижневика” і „Веселки”; збільшення рекламного матеріалу у всіх виданнях; посиленний продаж книжок відновленою книгарнею „Свободи” через пошту та такими засобами, як визначення „місія книжки” гощо.

4. Усі три періодичні видання УНСоюзу повинні мати окремі бюджети і окремі книговодства.

5. Уповноважити Комісію преси і публічних зв'язків почати планування відзначень 100-ліття „Свободи” і 60-ліття „Українського Тижневика”, включно з програмою у Вашингтоні.

6. Негайно почати заходи для видання історії УНСоюзу з нагоди його 100-ліття.

7. Продовжувати перевірку можливостей друкувати „Свободу” і „Український Тижневик” в Канаді.

8. Перевірити можливості висилання періодичних видань УНСоюзу в Україну.

Резолюція:

З уваги на швидкий хід подій в Україні і в діаспорі, як також зріст рекламного матеріалу в „Свободі” й „Українському Тижневику”, Екзекутива придбає відповідне устаткування для друкування 20 і 24-сторінкового „Українського Тижневика” та 10 і 12-сторінкового видання „Свободи” — і в цей спосіб задовільнити читачів отримувати збільшені об'ємом видання УНСоюзу.

Резолюційна Комісія

в складі: Зенон Снлик — головний редактор „Свободи”, Рома Гадзевич — головний редактор „Ukrainian Weekly”, Андрій Кейбіда, Василь Дідюк, Павло Дорожинський, як голова комісії, відбувши дня 22-го травня 1991 року своє засідання, пропонує слідуочі резолюції:

Ми, члени Головного Уряду, обрані в 1990 році 32-го Звичайною Конвенцією Українського Народного Союзу в Балтиморі, зібрані на перших звичайних річних нарадах на „Союзівці”, засилаємо наш братський привіт українському народові і всеціло підтримуємо його відновлені та посилені змагання до волі і незалежності, які, віримо, увінчаються відновленням української самостійної і соборної держави.

Ми радіємо відновленням Української Греко-Католицької Церкви в Україні і переїздом на Рідні Землі Верховного Архиепископа і Кардинала Мирослава Любачівського, а також Української Автокефальної Православної Церкви, зокрема завершенням УАПЦ патріархатом, на чолі з першим її Патріархом Мстиславом.

Ми рівнож вітаємо вірних і провідних евангельсько-баптистських згромаджень в Україні і в діаспорі, зокрема тих, які в останньому році причалили до берегів нашої прибраної батьківщини і вступають в члени нашої організації.

Головний Уряд УНСоюзу вітає Світовий Конгрес Вільних Українців, нашу світову громадську надбудову, наші міжкrajові і krajові центральні, їхні проводи та членство, наші харитативні, наукові, молодечі, жіночі та інші установи та закликаємо своїх членів включитись в їхні акції для добра нашої громади і українського народу.

Зокрема закликаємо членство УНСоюзу активно включитись до величавих відзначень 100-ліття поселення українців в Канаді.

Павло Дорожинський — голова
Василь Дідюк
Рома Гадзевич
Андрій Кейбіда
Зенон Снлик

До звіту Комісії в Справах Культури
Гість з Канади, д-р П. Саварин запросив всіх членів Уряду і все членство УНСоюзу взяти участь у святкуваннях 100-ліття поселення українців у Канаді.

До звіту Організаційної Комісії
Головний передсідник У. Дячук вияснила, що ми не можемо піднести винагороди секретарям на грамотах виданих після вересня 1987, бо це буде проти усіх рекомендацій наших актуаріїв. Збори прийняли цю поправку до звіту.

До звіту Комісії Преси і Публічних Зв'язків
Виникла дискусія про прийняття резолюції щодо купна нових друкарських машин для „Свободи” і „Тижневика”. У. Дячук, головний передсідник уважала, тому що Екзекутива вже розглядає справу купна, то ця резолюція є зайва.

Одначе після дискусії рішено залишити цю резолюцію із зміною тексту, а саме, що Екзекутива надалі будес працювати над купном. нових машин.

До звіту Фінансової Комісії.

Після того, як головний касир А. Благітка відчитав листу дотаций, до дискусії зголосилися:

мгр І. Геврик: Чому Фундація Ольжича не дістала нічого в цім році? Кожного року все діставала даток.

А. Благітка: Ми не дістали від них прохання. Коли дістанемо, тоді призначимо фонди.

Т. Мороз: Будова дому для старших у Монреалі, теж потребує фондів.

У. Дячук: Ми не можемо давати на всі льокальні справи, бо їх є забагато. Ми стараємося давати на загальні потреби.

С. Гавриш: Призначено замало грошей на табори Ольжича. Літом приїжджають на цей табір діти з України.

11. ЗАТВЕРДЖЕННЯ РІЧНОГО БЮДЖЕТУ

Головний касир А. Благітка, відчитав в обох мовах запроєктований бюджет на 1991 рік. Фінансова Комісія на своїх засіданнях мала нагоду переглянути докладно представлений бюджет. Головний Уряд більшістю голосів прийняв пропонований бюджет.

ПРОЄКТ БЮДЖЕТУ УНСОЮЗУ НА 1991-ий РІК

П Р И Б У Т К И:

1. ЧЛЕНСЬКІ ВКЛАДКИ:

Життєве забезпечення \$ 2,760,000
Пенсійні грамоти 500,000
РАЗОМ - членські вкладки \$ 3,260,000

2. ВІДСОТКИ:

Від позички для Корпорації Дому УНС \$ 600,000
Від бондів 4,000,000
Від гіпотечних позичок 500,000
Від членських позичок 27,000
Від уділів 100,000
Від банкових конт 85,000
РАЗОМ - відсотки \$ 5,312,000

3. РІЗНІ ВПЛИВИ

Фонд Відродження України - УНС \$ 200,000
Фонд Сирітський 3,000
Фонд Наглої Потреби 1,000
З продажі книжок (Енциклопедія) 10,000
Амортизація і зиск з продажі 100,000
Пожертви до Братського Фонду 35,000
Акумуляція дивіденди 75,000
Різні впливи 20,000

РАЗОМ - різні впливи \$ 444,000

Видавництва 1,550,000
Союзівка 1,200,000
РАЗОМ - П Р И Б У Т К И \$ 11,766,000

В И Д А Т К И:

ВИПЛАТИ ГРАМОТ:

Виплати дозрілих вивінувальних грамот \$ 1,200,000
Посмертні виплати 880,000
Виплати від випадків (АДД) 10,000
Подвійне забезпечення 5,000
Грошові звороти 400,000
Забезпечення батьків дітей 1,200
Відсотки від посмертних виплат 1,000
РАЗОМ - виплати грамот \$ 2,497,200

Дивіденда 1,200,000
Фонд Сирітський 3,000
Вкладки за реасекурацію 15,000

КОШТИ АДМІНІСТРАЦІЇ:

ПЛАТНІ:
Головних урядовців 211,000
Працівників 610,000

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Пенсійний Фонд, хворобове і грошове забезпечення 425,000
Соціальне і від безробіття 90,000
РАЗОМ - ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 515,000

КАНЦЕЛЯРІЙНІ ВИДАТКИ:

Опіка над бондами 12,000
Друки і канцелярійні прибори 57,000
Пошта 28,000
Телефон 35,000
Забезпечення 33,000
Загальні видатки 25,000
Відділові прибори 3,000
Винайм машин 9,000
РАЗОМ: 202,000

РІЗНІ ВИДАТКИ:

Компюторизація діловодства 39,600
Канадські Корпораційні податки 3,000
Канадська Канцелярія 5,000
Актуарій та спеціальні дорадники 90,000
Заплата до забезпечених урядів і державна контролль 10,000
РАЗОМ - різні видатки \$ 147,600

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Оголошення і друки \$ 40,000
Модернізація орг. матер. та орг. Відділу 15,000
Лікарські оглядини нових членів і гол. лікар 12,000
Винагороди відділових організаторів 60,000
Винагороди професійних організаторів 90,000
Секретарська винагорода 320,000
Винагорода передсідників і касирів 2,000
Кошти подорожей організаторів 10,000
Обласні засідання 25,000
РАЗОМ - організаційні видатки 574,000

Кошти 32-ої Конвенції 3,000
Кошти нарад Головного Уряду 35,000
Кошти Контрольної Комісії 7,000
РАЗОМ 45,000

Кошти репрезентацій і подорожей 40,000
Свобода - доплата за членів 800,000
Виплати друкарні 1,560,000
Виплати Союзівки 1,500,000
Бюджет Канадського Представництва 62,500
Бюджет Канцелярії у Вашингтоні 178,000
РАЗОМ 4,140,500

ДОТАЦІЇ І ДОПОМОГИ:

Акції Відділу Братської Діяльності 10,000
Дотація з Фонду Наглої Потреби 10,000
Комісії Головного Уряду УНС 3,000
Комісія Спортова 12,000
Допомога членам 15,000
Комісія Молоді 5,000
Стипендії 120,000
Дотації Організаціям 70,000
Дотація до Фонду Відродження України 200,000
РАЗОМ 445,000

Індекс „Свободи”, Публікації, Енциклопедія УНС в Канаді 80,000
РАЗОМ 85,000

ІНВЕСТИЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Відсотки від закуплених бондів 5,000
Втрати при продажі бондів 80,000
Амортизація 85,000
Втрати при виміні валюти 100,000
РАЗОМ 270,000
Різні видатки 30,000
ВСІ ВИДАТКИ \$ 10,990,300
НАДВИШКА 755,700
ЗАГАЛЬНА СУМА БЮДЖЕТУ \$ 11,766,000

13. РІЗНЕ. ВНЕСКИ Й УХВАЛИ

Мгр І. Геврик: „Ставлю внесок, щоб Екзекутива УНСоюзу респектувала ухвала Конвенції та Головного Уряду щодо оформлення статуту для Канади, бо до сьогоднішнього дня він незреалізований”.

Г. Пашен: Ставлю внесок, щоб на другий рік Вашингтонське бюро мало окремий звіт, і голова бюро звітував за працю бюро.

А. Благітка: Бюро у Вашингтоні є частиною Головної Канцелярії.

А. Дорошенко: Бюро у Вашингтоні мусить мати окремий звіт, а не бути частиною звіту передсідника.

Г. Пашен: Вашингтонське бюро має свій окремий звіт і ми хочемо бачити окремий звіт.

А. Джула: В справі змін на грамотах членів. Ми до тепер мусимо посилати грамоти до Головної Канцелярії, це є кошовне і забирає багато часу. Хочу пропонувати робити зміни без грамот.

В. Сохан: Ми розглядаємо тепер цю справу. Це правда, що секретарям є легше і дешевше не присилати нам грамот. Одначе це може спричинити проблеми, коли секретарі і члени будуть забувати долучувати зміни до грамот. Ми розглянемо різні можливості та візьмемо ще до уваги.

В. Корчинський: Минулого року на Річних Нарадах ми говорили про створення Комітету Політичних Акцій (РАСТ). Що сталося і чи вже існує той комітет?

У. Дячук: Ми вже zorganizували і зареєстрували цей комітет. Тепер чекаємо на Е. Іванцева, щоб почав збірку на цю ціль.

Т. Шмагала: Хочу вияснити новим членам про Суд котрий відбувся вчора в часі бенкету. Ця традиція вже триває багато років у Головному Уряді. Цей обряд є необхідною частиною наших нарад. Гроші, котрі збираємо в часі суду, ідуть на добродійні цілі.

В. Лучків: Тому, що „Український Тижневик” є головним джерелом інформацій, я пропоную, щоб Екзекутива розглянула можливість друкування Індексу „Тижневика” та як вже має „Свобода”.

У. Дячук: Це буде багато легше до виконання бо Індекс і „Тижневик” друковані англійською мовою.

Тому, що більше не було жадних внесків ні запитів, к закрито дискусію.

14. ЗАКРИТТЯ НАРАД

Головний передсідник Уляна Дячук: Прийшов час закінчення цих Річних Нарад, перших по 32-ій Конвенції. Ці наради зробили підсумки праці за минулий рік, дали напрямні для відзначень 100-ліття нашої установи, започаткували приготування нового статуту для чергового століття нашої організації та запланували дальші акції для допомоги Україні.

Складаю щирю подяку всім членам Головного Уряду за їх великий вклад праці по комісіях і в нарадах, за їх ініціативу у плануванні, за ідеї, думки і поради. Всі вони мали на увазі добро нашого УНСоюзу, бажання допомогти йому зростати у членстві та фінансах, які так потрібні, щоб наша установа дальше несла допомогу членам, українській громаді та нашій поневоленій Україні. Пригадую всім, що будучина УНСоюзу є у нашій молоді і прошу Вас притягати її до праці наших відділів.

Бажаю всім Панам і Паням гарного відпочинку цього літа, здоров'я і сили у праці для УНСоюзу і до милого побачення на черговий рік.

Після прощальних слів головного передсідника У. Дячук, присутні відспівали національний гимн „Ще не вмерла Україна”, і цим закінчили річне засідання Головного Уряду.

Володимир Сохан
головний секретар

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Між Львівським і Вейнським університетом встановлено наукові контакти

Контакти наукових кіл Америки і України, що стають усе частішими, не оминули також Дітроїт. 18 вересня приїжджає сюди 24 студенти Інституту менеджменту Львівського університету на кількатижневий вишкіл в школі бізнесової адміністрації Вейнського університету, деканом якої є проф. Вільям Вольц, та відвідини різних компаній і підприємств.

Минулого року до Вейнського університету звернувся чехословацький уряд з проханням допомогти розвинути дрібні підприємства. Складлося так, що в квітні цього року д-р Віктор Пензенік, директор Інституту менеджменту Львівського університету та його заступник доцент Іван Васюк перебували в Америці на запрошення д-ра Богдана Крамарчука з Мінеаполісу. Добували вони

також в Дітроїті, де С. Дуткевич координував їхнє перебування. В тому часі я нав'язала контакт із заступником декана школи Бізнесової адміністрації Робертом Бушнелем, який зацікавився цим новоствореним Інститутом менеджменту у Львові.

Коли планувалася поїздка д-ра Раймонда Геніка, директора Центру розвитку малих підприємств і д-ра Роберта Бушнела до Чехословаччини, я піддала думку, щоб вони відвідали також Україну. Д-р Пензенік запросив делегацію Вейнського університету, в склад якої я також ввійшла, прибути до Львова для проведення ряду семінарів. Так вліті цього року проф. Генік і я прибули до Львова.

Наш перший семінар відбувся в промисловому місті Червонограді, у примі-

щенні міській Раді, в якому взяло участь 55 спеціалістів з різних ділянок економічної діяльності та представників місцевої адміністрації. Ми мали пригостити до роздачі чотири інформативні листки з такими точками: початковий план підприємства, мета підприємства, керівництво підприємства та засоби реклами.

Другий семінар ми провели в місті Луцьку, де нас зустріла Галина Лавриненко, директор Філії інституту менеджменту. Присутніх було 32 особи, які представляли державні і приватні підприємства. По закінченні семінару ми мали кілька індивідуальних консультацій, а також інтерв'ю з газетами „Радянська Волинь” і „Народна Тривола”.

Нас запросили до педагогічного інституту, де відбувалося закінчення шкільного року і де мене попросили виступити.

Повернувшись до Львова, ми провели третій семінар, на який прибуло 35 слухачів. Тут ми старалися довідатися, які проблеми та перешкоди виникають при спробах організування малих підприємств. Як виявилось, найбільш пекучими були: відсутність сировини, брак інформації — відсутність фахових журналів, брак відповідної підготовки,

відсутність докладних адміністративних приписів, які окреслюють активність малих підприємств, труднощі при реєстрації, здобутті фінансів та оподаткуванні малих підприємств, проблеми між робітниками і керівництвом підприємства, брак інформації про ринок, бюрократичні перешкоди при реєстрації, конкуренція з державними підприємствами. У Львові не є „престижно” працювати в малому підприємстві. (Це найбільше здивувало д-ра Геніка, для якого це було цілковито незрозуміле. Виявляється, що однією з найважливіших передумов до успішного введення ринкової економіки є зміна психологічного наставлення до цієї проблеми.

У Львові ми мали нагоду познайомитися з мером міста Шпінцером, членами міської Ради, з якими обговорювали співпрацю між університетом і містом та розвитком економіки. Цікавими були також відвідини уже сприватизованих підприємств, які у своїй праці напратили не раз на великі перешкоди, у Львові мали ми інтерв'ю з паном Романів, кореспонденткою газети „За волю України”.

Прибувши до Києва, ми зустрілися з директором Міжнародного інституту менеджменту д-ром Оле-

гом Білорусом, який виявив зацікавлення ділянкою організації малих підприємств. Відвідуючи наради Верховної Ради, ми мали нагоду зустріти ряд депутатів як також кореспондентів В. Кирюка із „Літературної України” та Марту Коломієць із „Юкрєйнін Вікілі”. Мали також інтерв'ю з редактором „Літературної України” Б. Роговою.

Цікавими є спостереження проф. Геніка, який побував на Україні вперше. На його думку, для успішного розвитку малих підприємств в Україні треба цілковитої зміни постави як урядової адміністрації, так і підприємств. Набралася досвідом лів бюрократія, принципово наставлена негативно до індивідуальних починів, далі обмежує такі спроби адміністративними приписами (кожне підприємство мусить мати статут) та високими податками. Москва далі тримає міцно в своїх руках всяку економічну активність, що задушує приватну ініціативу. Великою перешкодою є відсталість або взагалі брак ряду допоміжних факторів. Нема відповідної розвиненої мережі доріг, телефонічна система погана, банки не наставлені на такого роду клієнтів, нема відповідних готелів для закор-

донних підприємств, ці готелі не забезпечені необхідною кількістю води, дрібним електричним знаряддям для розлегнення праці. Це все творить суттєву підставу для успішного розвитку економічної активності. Постави деяких людей, що займаються торгівлею на малу скалю є „непрестижно”, доказує потреби зміни мислення та постави до цієї проблеми. На думку проф. Геніка, повинна також наступити зміна системи навчання на економічних факультетах. Навчання тут опере на викладачів професора, коли в американських університетах студенти мають багато спеціалізований розподіл дисциплін, велика частина навчання — це групове розв'язування конкретних проблем за відповідною теоретичною підготовкою. Відстає країна проф. Генік оцінює на півсоголіття.

Його зустріч зі студентами, яких він вважає високорозвиненими, дає йому підставу надіятися, що вони, бажаною поліпшення свого економічного стану, будуть рушійним чинником у тому напрямі. Свідомий великих багатств України, при вмілому пізнанні світового ринку, проф. Генік передбачає пружний ріст господарки України, і тим самим підвищення життєвого рівня населення.

Віра Андрушків

НЕГАЙНА ДОПОМОГА УКРАЇНІ — НАШ ІМПЕРАТИВ!

місці, що федерація фактично діє в системі ККДУ. Ставши на становищі, що Україна сьогодні потребує всебічної допомоги, УФФО запланувала в цьому відношенні програму, ціллю якої є між іншим, зібрати один мільйон доларів на перший етап. Тому що в основному розраховується на поміч не тільки від української спільноти та ще й тому, щоб надати програми більш загального характеру, було заагоровано, для ефективної реалізації деяких проектів, знану американську агенцію, яка на терені Філадельфії випробувала себе позитивними досягненнями. За її стараннями і при активній співпраці імпрезового комітету УФФО, організується вже в неділю 13-го жовтня, о год. 5-й по полудні у Філадельфійській музичній академії, великий концерт класичної музики для американської публіки, дохід з якого буде призначено для допомоги Україні та жертвам Чорнобиля.

Рівночасно робляться заходи, щоб повести інтенсивну акцію в користь справ України дорогою всіх головних телевізійних станцій, які будуть передавати відповідні оголошення, документальні фільми, а навіть можливим є і телефон.

Цікавою також є ідея, щоб нашою справою, а головне Чорнобилем, зацікавити увесь американський студентський світ. Початкові спроби в цьому напрямку дають розуміння, що ідея ця приймається з ентузіазмом.

З приємністю треба відмітити, що завдяки успішним її старанням, УФФО вдалося у відносно короткому часі зібрати поважну кількість медикаментів та шпитального вивару з різними новими технологічними апаратами, вартість яких сягає приблизно 18 міль. дол. Усе це майно буде вивезено навантажено на найбільшій у світі вантажний літак „Мрія”, яка приземлиться на філадельфійському аеродромі в четвер, 17-го жовтня, де буде зібраний, через п'ять днів, протязом яких можна буде, і запрогнеться, оглянутий її. В суботу, 19-го жовтня, о год. 7-й вечора, в найкращій на філадельфійському аеродромі гангаріні. Аненберга відбудеться ристина для представників американського Уряду, добродіїв та задог. „Мрії”. Очевидно, усіх запрошуватимуть прийти на таку цікаву зустріч. У вівторок, 22-го жовтня, „Мрія” відлетить до Києва із дій-

сно княжим даром від українців Філадельфії і околиць.

Та програми УФФО на цей рік на цьому не кінчаються. В суботу, 14-го вересня, в приміщенні УОКЦентру відбудеться конференція з участю представників Координаційного Комітету Допомоги Україні і інших міст Америки, на якій будуть обговорювані далекосяжні плани і спроби реалізації їх для допомоги Україні. Напередодні згадуваного вже концерту, тобто в суботу, 12-го жовтня, о год. 7-й вечора в залі УОКЦ відбудеться громадський форум і зустріч з представниками українського уряду і Руху.

В дальшому, із огляду на те, що підносяться голоси, які намагаються применшити трагізм чорнобильської катастрофи з її жалюгідними наслідками для України, УФФО запланувала великий міжнародний науковий конгрес генетиків, в якому візьмуть участь найважливіші науковці Америки і інших країн світу. Використовуючи при цьому всі засоби масової інформації, хочеться, щоб в такий спосіб світ дізнався правди про Чорнобиль і Україну

взагалі. Докладніші інформації про конгрес і інші плани УФФО будуть подані згодом, але вже із досі сказаного можна судити, що плани є поважні. Федерація бачить перед собою дуже великі можливості для того, щоб здобути ресурси і нести допомогу процесам відродження і державного будівництва України. Вся штука є в тому, щоб ми зуміли використати усі ці можливості, а в основному потрібні є люди, щоб могли адмініструвати такі, чи інші проекти. Потрібні також є і гроші, прокликаючись на засаду, щоб зробити гроші, треба й видати гроші. Тому Рада УФФО звертається до всіх українців Філадельфії і околиць і запрошує їх стати членами Федерації та активно включитися до праці, спільна і єдина мета якої є допомога Україні. При всіх зустрічах наших з провідними представниками України помітним є враження, що Україна дивиться на нас, та що роля, яку діяспора відіграє є високою ціною. Тому нам треба піднятися понад всякі розбіжності і поставити інтереси українських справ понад інтереси групові, чи особисті у цьому історично епохальному для нас моменті.

Степан Романко

В пам'ять сестри
бл. п. Катерини Цікало
і кузена
Левка Букатовича
складаю:
на Богословську Семінарію у Львові \$100
Дітям Чорнобиля 50
Тарас ВАНЧИЦЬКИЙ з родиною

У глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів та знайомих, що у неділю, 8-го вересня 1991 р. упокоївся у Бозі наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО І ДІДУНЬО
бл. п.
МИКОЛА ГОЛІНКО
ПАНХИДА у середу, 11-го вересня о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Koschek Porter, 990 S. Broad Street, Trenton, N.J.
ПОХОРОН в четвер, 12-го вересня 1991 р. о год. 9-й ранку з церкви св. Юрія Переможця, 839 Yardville Rd., Yardville, N.J., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
У смутку записалися:
дружина — СОФІЯ
сини — МИРОН з родиною
МИКОЛА з родиною
дочка — ОЛІЯ з родиною
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу нашої дорогої товаришки
Орисі Держко
складаємо на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку:
по 100 дол. — д-р Оксана ФІЛЬВАРКІВ і Ада ЛАПІЧАК-БАХ
по 50 дол. — д-р Мирослава ІВАНЦІВ і Соня ДАЧИШИН

ПОДЯКА
Дня 7-го березня 1991 р. відійшов на вічний спочинок
найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ
бл. п. проф.
ОСИП ГУЛЕЙ
Цією дорогою складаємо щире подяку о. парохам М. Стручелі за відправлення Панахиди, за слова потіхи в шпиталі і за чудове змістовне прощальне слово в церкві. Дякуємо о. кан. Шараневичеві і о. Пещинському за ласкаву участь в Панахиді, а о. П. Мудрому за відправлення Служби Божої і вислови співчуття.
Щира подяка родині д-ра Крижанівського і д-ра Волянського, які допомогли мені своєму присутністю і словами розради в години мого горя.
Також щире спасибі д-рові Р. Барановському, який прощав покійного від всієї громади на Панахиді.
На поминках, де зібралося багато приятелів і парафіян подяка від родини для д-ра О. Оришківчича, д-ра О. Волянського, полк. П. Войновського, а також д-ра Р. Олійника і д-ра Р. Леґецького за чудові слова прощання.
Безмежно вдячні за слова співчуття особисто, або листово, за молитви і пожертви на Святі Плитурі.
Нехай Господь благословить вас всіх своїми щедрими ласками.

В пам'ять покійного вплинули такі пожертви:
На ФОНД ЧОРНОБИЛЯ:
по 300 дол. — д-р С. Олійник, д-р Р. М. Леґецький;
100 дол. — Р. Т. Бені;
75 дол. — Р. Р. Ошпапас;
по 50 дол. — д-р Я. П. Пашевич, д-р М. Я. Крижанівський, д-р Р. О. Сосенко;
по 25 дол. — д-р Р. С. Барановський, С. Олексів;
20 дол. — Б. І. Висоцький;
по 15 дол. — д-р О. Л. Волянський, І. Сигалів;
по 10 дол. — М. Палюх, Д. Барон, С. Чорна, З. Голія, К. Мисько, І. Хоманчук, А. Пешків, В. Квас, М. Круг, О. Салук;
по 5 дол. — М. Семанішин, С. Лукомська.

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ:
1,000 дол. — Марія Стефанів;
по 20 дол. — М. Баран, З. Ковальська, Р. Боб'як, Д. Слободян, Я. Сичинський;
по 10 дол. — Г. Хамула, М. Бігун, І. Гошовська, Б. Бабій, С. Голушанський, М. Круг, А. Любинська, Е. Рубач, Д. Барон;
15 дол. — М. Кокорудз;
по 5 дол. — М. Семанішин, С. Лукомська.

На БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ в КЕРГОНКСОНІ: по 20 дол. О. Ленець, Л. Яців.
На ПОМІЧ СЛІПНИ — FIGHT FOR SIGHT: 100 дол. — М. Л. Гриняк; 50 дол. — Х. Я. Раковський.
На ДОПОМОГУ УЧНІМ ГІМНАЗІЇ у ЛЬВОВІ: 50 дол. — І. Кашубинська.

На БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ТРИЦІ в МЕРІЛЕНДІ:
по 100 дол. — Н. І. Гавдяк, У. І. Сось, О. В. Лев, Т. В. Демчук;
по 50 дол. — Л. О. Білоус, К. У. Кузьмич, В. Пилипець;
30 дол. — І. П. Панчак;
по 25 дол. — К. Д. Пашин, З. К. Галло, О. Я. Раковський, І. О. Зимиш, О. Т. Я. Пончина, І. В. Кость, Л. Бабак, А. Гавдяк, М. Качмарська, М. І. Станишин;
по 20 дол. — Н. М. Захарченко, А. А. Вороняк, Б. Д. Гелета, Л. Процик, Ільчишин, В. Огуд, Л. П. Гавдяк;
по 15 дол. — Д. П. Фонтана, А. Алузко;
по 10 дол. — С. В. Надрага, Дражновський.

Найщиріша подяка від родини всім, що не жаліли часу, ані труду, прибути на похоронні відправи. Нехай Господь вас всіх благословить.
Дружина — ЗЕНОВІЯ
Донька — МАРТА з мужем д-ром РИЧАРДОМ ЛЕґЕЦЬКИМ
Внуки — АЛІНА і ВАНЕССА

У глибокій скорботі ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і громадянами, що в четвер, 5-го вересня 1991 р. з волі Всевисшнього відійшов у вічність
наш найдорожчий і ніколи незабутній
БРАТ
отець д-р
Богдан Курилас, ЧНІ
народжений 2-го лютого 1917 р. в Германові біля Львова (тепер Тарасівка, Пустомитського району), син Страдики за Христову Віру св. п. о. Василія й Олени з Кордубів.
Покійний був душпастирем в Тернополі, Австрії, Франції і Біла 40 років в Бельгії.
Відомий під літературним псевдом, як Ігор Калиненко. Автор 3-ох збірок поезій, історичних драм і п'єс, історичних розвідок про князів Української Церкви, низки статей та церковно-релігійно-філософсько-виховні та літературно-мистецькі теми, збірки новел у французькій і голландській мовах. Співробітник у різних українських журналах і часописах. Капелан СУМ-у і Голова Управи Українського Науково-Освітнього Товариства в Бельгії, невідомий трудянин у Христовому виноградині і невтомний діяч для добра Церкви і Народу.
АРХІЕРЕЙСЬКІ ПОХОРОНИ під проводом їх Експеленції Кир Михайла Гринчишина, ЧНІ у вівторок, 10-го вересня 1991 р. в церкві о.с. Редemptористів у Турне, Бельгія.
ПРОСИМО ПРО МОЛИТВИ ЗА ДУШУ ПОКІЙНОГО!
Горем прибиті:
брати —
СТЕПАН і РОМАН з родинами в ЗСА
ЮСАФАТ, ВОПОДИМІР і ВАСИЛЬ
з родинами в Україні
сестри — ТЕОДОЗІЯ, СОФІЯ, ЛЮБА, ВІРА
і ТЕРЕСА з родинами в Україні
ближча і дальша родина в Україні, Польщі,
ЗСА і Канаді
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Замість квітів на могилу просимо складати пожертви до канцелярії їх Експеленції Кир Василя Лостена на потреби Української Духовної Семінарії у Львові або безпосередньо на інші добродійні цілі.
Most Reverend Basil H. Losten, D.D.
161 Glenbrook Rd., Stamford, Conn. 06902-3092

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
ФІЛЬМ
„УКРАЇНА в ОГНІ”
який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.
Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Промимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.
Фільм „Україна в Огні” — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього.
Тому наше громадянство повинно мати більше виробництва до цього фільму, який заступить голосок України.
Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.
Ярослав Кулинич, фільмовий продуцент
Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for „UKRAJINA V OHNI”. No. of Account 9965. Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Осередок СУМ ім. Лесі Українки
в Джерзі Сіті, Н. Дж.
запрошує вас на
БЕНКЕТ та ЗАБАВУ
з НАГОДИ 40-ЛІТТЯ ОСЕРЕДКУ
в суботу, 5-го жовтня 1991 року
в Українському Народному Домі
90-96 Fleet Street, Jersey City, N.J.
Бенкет о год. 6-й веч. Забава о год. 9-й веч.
При звуках оркестру „НОВЕ ПОКОЛІННЯ” з Торонто
За замовленням просимо телефонувати вечорами:
(201) 433-2793

Український Музичний Інститут
Америку, Інк.
Відділ Ньюарк, Ірвінгтон, Н. Дж.
ШКІЛЬНИЙ РІК 1991/92
ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ І УЧИТЕЛІ:
Фортепіан:
Тайса Богданська 372-4410
Дарія Каранович 375-5689
Галія Клим 451-1540
Ляріса Крупа 539-4937
1 (212) 721-9014
Оксана Кордуба 933-5614
Марія Мацькевич 245-6836
Ольга Протиняк 399-4756
Скрипка:
Рафаїл Венке 762-0756
Спіл:
Тетяна Гринишин 374-2353
або 372-3749
Бандура і акордеон:
Василь Кавачок 373-6659
НАВЧАННЯ ПОЧАЛОСЯ
в понеділок, 9-го вересня 1991 року

Прагнете з автором перенестися в просякнуте ідеалізацією, кмітуче, гоміне студентське життя у Львові в часах польської окупації Галичини?
Хочете спільно пережити студентські держання, труднощі, турботи, але й радощі та веселощі?
Придбайте книжку
Володимира Барагури
ЯК СТАВ ЖУРНАЛІСТОМ — СПОГАДИ ЗІ СТУДЕНТСЬКИХ 1928-1934 РОКІВ
з численними знімками довоєнного Львова та приманливою обкладинкою ІВАНА БРИКОВИЧА
Книжку замовляти в книгарні „Свобода”
30 Montgometry St., Jersey City, N.J. 07302
Ціна 10 амер. доларів
Мешканці стейту Нью Джерсі обов'язують 7% продажного податку.

Лікування зелями

(Закінчення зі стор. 2)

Тепер розповім, як лікували. У великому горщику заварили нашивки зрізане листя свіжого шавику. Після охолодження у чистому (листя) розчині, хлопцеві мочив розробану ногу — зразу щопівгодини, а після щогодини по кілька хвилин. Після купелі ноги — розробану рану замащували мастю, яку приготували так: в горнятку розтопили одну ложку свіжого несоленого масла, як уже починало кипіти до нього сипнули одну чубату ложечку порошку з плоскірних конопель, що разом у маслі варився у часі відмовлення три рази Богородице Діво — у той час горничник був рідкістю, а на селах його зовсім не було. Прохолода масть була янозеленкавого кольору й нею після купелі ноги хлопцеві замащували рану. Хвора нога майже постійно спочивала на лаві до наступного сеансу, та видимо скоро затягувалася новою тканкою. Хворого пильнувала безперервно день і ніч особію наймлена жінка.

Пані Онуцька лікувала даром, виконуючи на селі самаритянську добротину місію. На оселі всі дорослі і діти називали її „наша мама“, що не одного порятунку у біді їй потреби. Це можна уважати тогочасною суспільною опікою. Своїм знанням вона радо ділилася зі зацікавленими та почувала селянок, як користуватися в разі потреби природними ліками. Лікарі тоді жили лиш у містах, тому деколи нетайна швидко допомага на селі була незаступимою konieczністю. Честь таким імістям!

У давніших часах багато громадян були зацікавлені лікувальними властивостями рослин, тому весною і літом по левадах, луках і лісах снувало багато людей, що вишукували лікувальні рослини, щоб опісля застосовува-

ти їх для лікування найближчих у родині. А пошукувані були: материнка, рум'янок, бабка, м'ята, шалвія, подорожник, полин або інші рослини, якими змілі лікувати. З дрібних і низькорослих сплітали малі віночки, посвячували їх у церкві при кінці місяця серпня на Першу Пречисту (Успіння Богородиці), засушували під стріхою хати, або на горіщі, щоб у випадку потреби вживати їх для лікування. Це не були забобони — а успішна допомога.

Від того часу минуло багато років і змінилося багато з користю для людства. Вивчивши народні лікувальні складники, маємо тепер великий вибір готових ліків у пілюлях і сиропках, та ще до того у вільному продажі. На рідних землях України під цю пору є великий брак сучасних медикаментів, тому природне лікування зелями є там досі успішно примінюване.

Українські переселенці, що прибували до Канади, починаючи з 1891 роком з рідних земель України, переважно з Галичини, Буковини, Закарпаття привезли до Канади і нею користувалися, своєю рідну мову, пошу, обряди, та любов і прив'язаність до землі. Напевно в початковій стадії піонерського життя на новому поселенні в Канаді мусили вживати для лікування відомі у краю середники, хоч би тому, що докучали їм не лиш комарі в Західній Канаді, але також скупі невиснаючі матеріальні засоби. Таких побутових „дрібниць“, як лікування зелями не списували і письмових записів не маємо. Зрештою хто з тих мало або зовсім неграмотних поселенців мав це робити, як треба було змагатися за фізичне існування? Переборюючи всі труднощі переселенського і піонерського життя, враз із сильною вірою у Всемогучу опіку небесних надприродних сил, їхні родини в Канаді послідовно добилися і добились добробуту, яким ми тепер користуємося в цій країні.

Цих кілька рядків моєї статті нехай будуть присвячені тим першим українським будівничим у Канаді, що на початку її формування віддали їй тяжку працю, сили і здібності, щоб по 100 літах, їхні нащадки втішалися вільним незалежним життям у Канаді.

УВАГА УЧНІ/СТУДЕНТИ! ЧИ ВИ БАЖАЄТЕ ПЕРЕПИСУВАТИСЯ ІЗ СВОЇМИ РОВЕСНИКАМИ НА УКРАЇНІ?

СТУДЕНТИ УКРАЇНИ бажать з Вами листуватися. Якщо Ви згодні, УНСОЗ поштарється підшукати для Вас відповідного товариша/шуку у листуванні у Вашій віці. Просимо виконати нижчеподану анкету і вислати на адресу:

Andre J. Worobec
Fraternal Activities
Coordinator
Ukrainian National
Association
30 Montgomery St. 3rd fl.
Jersey City, N.J. 07302

Ім'я і прізвище
Дата народження
Адреса
Місто
Сейт/провінція пошт. код
Я хочу переписуватися з (.....) хлопцем (.....) дівчиною у віці (.....) років (.....) не робити різниці.
Я є членом — Пласт (.....) — СУМ (.....) — ОДУМ (.....) — УНС — Відд. ч.
Інші — організації
Я цікавився
Мій „пен пел“ мав/мала зацікавлення
не робити різниці
Підпис учня/учениці

80-РІЧНИЙ МИСТЕЦЬ ВОЛОДИМИР Савчак з Австралії привіз свої твори в Україну і подарував Бережанському музеєві. З виставкою Савчаківих полотен знайомляться львів'яни, відтак вона переїде до Києва. В. Савчак повернувся до Австралії, але його ім'я і його мистецтво назавжди належатимуть Україні.

ПРОМОВЛЯВ ГОЛОВА УСЦАК

До звідомлення про 36-ті тенісові змагання на Союзівці („Свобода“ з суботи, 7-го вересня) слід додати, що під час відкриття змагань в суботу, 31-го вересня, до учасників промовляв також голова УСЦАК Мирон Стебельський. — Ред.

ПОМИЛКУ ВИПРАВЛЕНО

У статті Миколи Світухи п.н. „Будні діти“ („Свобода“, ч. 156, з 20-го серпня 1991 року) треба читати: „Вони думають про чепут у Спільний ринок, в Раді Європи, в Європейській парламент, в інші всеєвропейські інституції, — пише Бурлацький“. В половині третьої колонки має бути: „...зміє відкинути амбіції колоніального верховенства над сусідніми його народами і піде шляхом засвоєння всеєвропейських вартостей“. — Ред.

АГЕНЦІЯ БЕРКУТ пропонує свої послуги:

- 1) Вироблення запрошень для ваших рідних та близьких з України, вартість — 55 дол.
 - 2) Легалізований переклад документів.
 - 3) Пересилка грошей на Україну за 1 дол. — 22 крб.
 - 4) Допомога в придбанні для ваших рідних помешкань та авт у місті Львові.
- Пон. до п'ят.: — 12:00 — 7:00
Тел.: (201) 372-0205
(201) 372-0401

Скористайте з виїмково доброї нагоди!

ПРИЙМАЄТЬСЯ

ОГОЛОШЕННЯ до Календаря УНСОЗУ на 1992-ий рік

який цього року виходить накладом
15 тисяч примірників.

Цим Ви зможете познайомити весь український загаль з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

Одна сторінка	\$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Реченець замовлення оголошень
до 30-го вересня 1991 р.

Належність проситись надіслати:

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Кримські...

(Закінчення зі стор. 1)

ради в помешканні хворого проводилися і наступні дні.

Тим часом третя надзвичайна сесія Верховної Ради Криму прийняла доповнення до декларації про державний суверенітет Криму. У доповненні до декларації, прийнятому 5-го вересня, сказано, що Севастополю забезпечується особливий статус, що визнається окремим законодавчим актом. Згідно з текстом доповнення статус міста не може бути змінений без згоди громадян міста.

На сесії тривало обговорення діяльності Кримського республіканського КПУ і його лідерів у період державного заколоту, виступив другий секретар республіканського КПУ Микола Колісниченко. Перший секретар республіканського КПУ Леонід Грач через хворобу на сесії відсутній. Виступ другого секретаря республіканського КПУ повністю спростував народний депутат Валерій Астрахов, голова комісії з гласності і інформації, який на правдивих прикладах висвітлює справжнє обличчя партноменклатури Криму.

До Києва 3-го вересня прибули 27 кримських татар, які хотіли зустрітись з головою Верховної Ради України Леонідом Кравчуком. Того дня вони мали зустріч з заступником голови Верховної Ради Володимиром Гриньовим, який повідомив, що підтримує ідею створення національно-територіальної автономії у Криму і пообіцяв переказати Л. Кравчукові прохання кримських татар про зустріч. Та Л. Кравчук не знайшов для такої зустрічі часу, тому 6-го вересня татари розпочали пікетування будинку Верховної Ради України. Пікетувальники тримають такі гасла: „Леоніде Кравчук, державність якого народу Ви створюєте у Криму?“, „Верховна Рада і Меджлис повинні сісти за стіл переговорів“.

Член організації кримсько-татарського національного руху Решат Чубаров повідомив, що 8-го вересня Л. Кравчук зустрівся з групою кримських татар і призначив зустріч з членами Меджлису на 13-го вересня.

У Симферополі 8-го вересня відбулося засідання Ради представників політичного руху „Громадянський форум Криму“ (ГФК) до якого входили кримські організації НРУ, УРП і ДемПУ. Ці партії та організації Руху заявили про свій вихід із ГФК, оскільки ГФК домагається переходу Криму до Росії. Коли залу засідань покинули представники НРУ, УРП та ДемПУ, Рада представників ГФК ухвалила заяву з вимогою провести 1-го грудня референдум у Криму з приводу самовизначення народу Криму. Текст звернення запропонував народний депутат України Сергій Цеків.

Українська...

(Закінчення зі стор. 1)

кий, Анна Гаврилець, Володимир Степурко та інші. — Що нового спостерігається в розвитку сучасної української музики на даному етапі, які течії в ній присутні?

— Українська сучасна музика має свою специфіку. Безперечно, в ній присутні різні течії — і авангардизм, і електронна музика, і традиційна, і рок. Але найбільш перспективним я вважаю розвиток української серйозної музики. Очевидно, вона є модерною, але не настільки авангардною, щоб поривати із загальною тенденцією розвитку музики. Це власне і є „розумний екстремізм“. Це вже не традиційна музика — тут і нові засоби виразу, і нові шляхи розвитку, гармонії, мелодики, виконавства. Але разом з тим вона не зовсім відірвана від національних і світових традицій, а радше продовжує їх.

— Як нам відомо, Спілка Композиторів Львова, яку Ви очолюєте, у травні цього року провела фестиваль „Музика українського зарубіжжя“, присвячений 100-літтю української еміграції. Нашим читачам було б цікаво детальніше дізнатися про цей фестиваль.

— Минулого року під час мого перебування в Америці та Канаді я зібрав багато творів композиторів української діаспори, які ніколи перед тим в Україні не виконувалися і були фактично заборонені. На названому фестивалі були представлені твори біля 50-ти українських композиторів, які жили чи проживають поза межами України. Це був великий фестиваль, який тривав дев'ять днів. Він включав симфонічні, камерні, хорові, естрадні концерти, а також концерти дитячої музики та інші. В симфонічних концертах звучали твори М. Кузана, Г. Кулеші, П. Печеніги-Углицького, Р. Придакевича, А. Рудницького, Ю. Фіяли, Ф. Якименка. Відбувся також авторський концерт відомого композитора

Автомобільна...

(Закінчення зі стор. 2)

Італійський Фіат має дуже надійні плани в СРСР і Східній Європі. Він старався створити разом з СС-СР спільне підприємство, яке матиме можливість виробляти 1,2 мільйона машин річно і контролювати біля 30 відс. автомобільної промисловості в СРСР. Зв'язки між Фіат і СС-СР почалися вже понад 20 років тому. Фіат запроєктував і побудував великий комплекс знаний як „Вользький автомобільний завод“ (ВАЗ) в Тольятті, 700 миль на південний схід від Москви. В ньому почалося виробництво машин в 1970 році марки „Лада“. Минулого року ВАЗ договорилися з Дженерал Моторс поставити їм систему, яка контролює виділення вуглецю з моторів. СС-СР експортує „Ладу“ і мусить задовільнити нові закони європейського ринку, що дуже важливі для російських експортерів.

Фольксваген — найбільш агресивний в Східній Німеччині і Чехо-Словаччині. До 1955 року він мав можливість виробляти 680, 000 машин у цих двох державах. Дженерал Моторс вже пропонує машини у Східній Німеччині і почне складати в Мадяріщині в 1992 році. Також, правдоподібно, стане спільником польської фабрики авт у близькому майбутньому.

Передбачений ріст автомобільного ринку ЗСА матиме позитивний вплив на використання надлишок продуктивності, яка тепер існує у виробничих машинах. Тільки біля 65 відс. цієї продуктивності вживається тепер. На підставі передбачення, до 1994 року цей надлишок продуктивності зійде наповнину, тобто до три мільйони авт. Це означає, що з точки зору продуктивності, не буде потрібним замикають більше американських автомобільних фабрик. Але з постійним піднесенням ефективності змін в оперативній структурі і договорі з робітничою юнією відносно устійлення системи праці — буде тенденція поєднати продуктивність з ринком, що вимагатиме деяких скорочень числа робітників.

тора і диригента з Америки Вірка Балея, який також дуже спричинився до організації цього фестивалю. Серед багатьох хороших та камерних творів були повністю виконані Літургії Ігора Соневицького та Зеновія Лавришина. Звучали твори композиторів Б. Веселовського, М. Гайворонського, В. Грудина, С. Гумніловича, Г. Китастого, О. Кошиця, Р. Купчинського, З. Лиська, С. Лукіянович-Туркевича, Т. Микши, І. Недільського, Н. Нижанківського, В. Овчаренка, Р. Савицького, М. Фоменка. Були виконані також твори сучасних композиторів В. Витвицького, І. Вовка, А. Гнатюшина, О. Кузичина, Л. Кузьменко, Л. Мельника, Ю. Олійника, Ю. Оранського, В. Пюрі, Р. Реваковича, В. Сидоренка та інших.

Виконавцями були солісти і мистецькі колективи Львова та Києва. Ціллю фестивалю було долучити творчість композиторів української діаспори до загальної скарбниці української музичної творчості, щоб вони увійшли в музичне життя нашої країни і світу. І дійсно, ці твори увійшли в репертуар наших виконавців і вже звучать на різноманітних концертах в консерваторіях та школах. Цей фестиваль викликав велике зацікавлення у львівській публіці і вважаю, що він сповнив свою місію всеукраїнського музичного єднання.

Музичні фестивалі у Львові повинні відбуватися щороку. Так, на березень 1992 року планується фестиваль, присвячений творчості Миколи Лисенка в зв'язку з вшануванням його річниці. — Що робиться в Україні для того, щоб підняти престиж української музики на світовому рівні? — Ця проблема є дуже болючою, бо за існуючих умов нам все ще важко виходити на світовий рівень. Спочатку ми мали деяку можливість робити це, але тільки через центральні організації, а тепер, коли ми вправді маємо більшу свободу, наші можливості все ще обмежені. Однак ми багато робимо в цьому напрямку — зокрема, слід назвати київський фестиваль Сучасної Музики, який мав би проходити там щороку в жовтні. Один такий фестиваль, на якому були представлені твори композиторів України, діаспори та іноземних композиторів, вже відбувся минулого року. На щорічному фестивалі в Києві проводиметься конкурс на кращий твір, присвячений Україні, і приємно відзначити, що поважну суму на підтримку цього конкурсу нам представили подружжя Мар'ян та Іванна Коць, тому конкурс носитиме їх ім'я. Це великий патріотичний вклад в розвиток і поширення українського музичного мистецтва. Цікавим задумом фондаторів є зробити такий конкурс щорічним і дати можливість не тільки українським композиторам, але й іноземним писати твори на українську тематику. Для прикладу, тематикою наступних років буде чорнобильська трагедія та голodomор в Україні.

Я вважаю, що такі фестивалі і конкурси дадуть можливість запрошувати до нас іноземних композиторів, критиків, продюсерів, мистецтвознавців і широко знайомити їх з українською музикою. Також і зворотньо — ми стараємося, щоб твори наших композиторів звучали на всіх вітних фестивалях і нам приємно, що ці твори виконуються на великих сценах ЗСА, Канади і за останній час багато наших композиторів тут побували. Це все починається до виходу нашої музики в світ і популяризації українського музичного мистецтва. В цьому — велика поміч нашої діаспори, за що ми їй дуже вдячні.

Слід сказати, що рівень сучасної української музики є високим, і щоб це не звучало нескромно з моїх вуст, покликаюся на відгуки різних іноземних критиків. На яких би фестивалях наша музика не звучала, вона звичайно отримує високу оцінку, що підтверджує мою думку.

Закінчуючи свою розповідь, мистецький відгук на дію, що в зв'язку з проголошенням незалежності України поширення українського мистецтва стане справою державного масштабу.

TRAKKA Company
ESTABLISHED 1981
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, кавни, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

ДО ВИНАЙМУ

ВИНАЙМАЄТЬСЯ
ОДНОСПАЛЬНЕ
ВМЕБЛЬОВАНЕ

ПОМЕШКАННЯ
В ГАРНІЙ ДІЛЬНИЦІ.

Телефонувати (201) 434-4863

ПРАЦЯ

Шукаю ЖІНКУ
до опіки дитини.

Помешкання на місці. Телефонувати на число (718) 967-1594 після 7:30 веч. Питати за Міллу Абідор.

Пошукуємо жінку до опіки дво-річної дитини. Платня, харч і нічліг включно.
Тел.: (914)221-0919 по 7-й год. вечером.

Шукаємо ЖІНКУ

до опіки над двома малими дітьми та до легкої домашньої праці.
Мангеттен — (212) 628-7116
Дзвонити після 6-ої год.

Шукаємо досвідченого РОБІТНИКА-БУДІВЕЛЬНИКА

Оплата 5-10 дол. на год. на підставі контракту. Даю приміщення і плачу кошти доїзду. Гюстон, Техас. Дзвонити до Тараса: (713) 456-8600 або писати P.O. Box 1038 Manvel, TX. 77578

JOBS IN ALASKA

HIRING. UP TO \$600 WEEKLY OR MORE. SUMMER/YEAR ROUND. FISHING, CANNING, CONSTRUCTION, LOGGING. CALL NOW! 1-206-736-7000 EXT. 689089

НА ПРОДАЖ

Хто бажає купити авто

ПАДА

в Україні для родини, може по найнижчих цінах —

тільки \$4,500.00.

Займаємося пересилкою американських авт та грошей на Україну.
Телефон: (312) 774-1919 або (708) 823-0958
Continental Venture Trading, Inc.

WALTER BOICHOUK, President
6333 N. Milwaukee Ave., Suite 105
Chicago, IL. 60646, U.S.A.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛІУІС НАЙГРО — директор
Родини ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різниці гранітні, мармурові на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбургу, та інших

ВІДОМА СОЛІДНА

ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛАНСЬКИЙ.
ОКСАНА ПОБАЧЕВИЧА
К. М. КАРДОВИЧ
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Тел.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу відкрито від 9 до 5 по пол. в неділю від 10 до 4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заведемо до Вашого дому з проектами й порадами.

СОЮЗІВКА
•
SOYUZIVKA

ЗУСТРІЧ ПРАЦІВНИКІВ СОЮЗІВКИ 1953-1975

1, 2, 3-го листопада 1991 р.

Ціна за 1,2 і більше осіб в кімнаті на дві ночі включає: кімнату, харчі. В п'ятницю дві години відкрита бара, буфет. В суботу коктейль, бенкет (печена пана Кааса) і танці при найприємнішій музиці 70-их років. Неділя прощання гостей.

„ТЕМПО“ і „РУШНИЧОК“

- 160 дол. від особи (податки і додатки включені).
- Діти від 5-13 років половина ціни.
- Діти нижче 4 років безплатно.
- Побажані дорослі особи.
- Замовлення просимо зголошувати скоро.
- Колишні працівники стоять на першому місці. Не давайте себе ставити у чергу.
- Остаточна дата замовлення до 1-го жовтня 1991 р. із завдатком 25 дол. від особи.
- За інформаціями телефонуйте ще сьогодні на число 1-914-626-5641.
- Приймаємо також кредитові картки.

Частина доходу призначена на ФОНД ДІТЕЙ ЧОРНОБІЛЯ.

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road Kerkhankson, New York 12446

914-626-5641